

AL

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION
D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

№ 15
ΑΝΟΙΞΙΣ
PRINTEMPS
1971

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**ΣΕΛΙΣ
PAGE**

SOMMAIRE

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821	4	La Révolution de 1821 (en Grec)
Μεσολόγγι	6	Messolongui
Οἰκογενειακὰ καὶ ἄλλα...	14 - 20	Nouvelles de la Famille
Ρουτίνα	15	Routine (en Grec)
Φωτορεπορτάζ	16	Le reportage illustré
Ποιὸς εἶναι Ποιὸς στὰ Ἄσπρα Σπίτια	22	Qui est Qui à Aspra Spitia
Κάνοντας λίγο τουρισμὸ στὴν Ἰταλία	25	Un peu de tourisme en Italie
Ἡ Λέσχη μας «Μεδεῶν»	27	Notre club «Médéon»
Σταυρόλεξο	30	Les mots croisés (en Grec)

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐκδίδεται ἀνὰ τρίμηνον

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἄλουμινιον τῆς Ἑλλάδος Α.Β.Ε.Ε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γιάννης Βασιληᾶς

Νηρέως 84, Ἄσπρα Σπίτια Βοιωτίας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. Φ. Κωνσταντινίδης

Περικλέους 41, Ἀθῆναι

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ι. Μακρῆς Α.Ε.

Παράδεισος Ἀμαρουσίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διαφημίσεις «TRITON» Ε.Π.Ε.

Βουκουρεστίου 27α, Ἀθῆναι

AL REVUE

Publication trimestrielle

PROPRIETAIRE — EDITEUR

Aluminium de Grèce S.A.C.I.

RESPONSABLE DE LA REDACTION

Yannis Vassiliás

Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie

RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE

T. F. Konstantinidis

Perikleous 41, Athènes

IMPRIME PAR

J. Macris S.A.

Paradissos Amaroussiou

PUBLIEE PAR

Publicités «TRITON» Ltd.

27a rue Voukourestiou, Athènes

Ἡ εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου προέρχεται ἀπὸ τὸ ἔργον
«Ἱστορικὸν Λεύκωμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως».
Ἐκδοσις «Μέλισσα» 1970.

La photo de la couverture est tirée de l'«Album
historique de la révolution Hellénique». Edition
«Melissa», Athènes 1970.

Στὸ ἐξώφυλλο : Θ. Βρυζάκη. Ἡ Ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου.

1ère couverture : Th. Vryzakis. L'Exode de Messolongui.

Στὴν ἀπέναντι σελίδα : Ἕνας μικρὸς χιονοδρόμος δοκιμάζει τὶς ικανότητές του στὴν πίστα τοῦ Παρνασσοῦ, κατὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς 20ῆς Μαρτίου 1971.

Ci-contre : Un petit skieur met à l'épreuve son hauté sur la piste du Parnasse, durant le concours du 20 mars 1971.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Συμμετέχοντες στὸν πανελλήνιο ἑορτασμό γιὰ τὰ 150 χρόνια ἀπὸ τὴν ἔθνεγερσίαν τοῦ 1821, δημοσιεύομε πῶς κάτω ἓνα μικρὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Διονυσίου Κοκκίνου «**Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ**»

Ἡ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ ἐδέχθη τὴν ἐπαναστατικὴν φλόγα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Καὶ κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἀγώνος μόνον εἰς ὀλίγας νοτίους ἐπαρχίας, εἰς τὰ Σάλωνα, εἰς τὸ Λιδωρῖκι, εἰς τὴν Λειβαδιάν. Τὸ φαινόμενον πρέπει νὰ ἐξηγηθῆ. Τὰ ρουμελιώτικα ἄρματολῖκια εἶχαν ἐξασφαλίσαι τὴν διατήρησιν ὀλοκλήρων ὠργανωμένων σωμάτων ἐξ ἐμπείρων πολεμιστῶν. Τὸ Σούλι εἶχε δώσει τραγικὸν τὸ παράδειγμα τῆς πολεμικότητος του καὶ κάθε Σουλιώτης ποῦ εἶχεν ἀπομείνει ἦτο καὶ μία καρδιά φλεγόμενη ἀπὸ τὸν πόθον τῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ στρατὸς καὶ ἡ αὐλή τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ἀπὸ πολλοῦ ἦσαν διὰ τοὺς Ρουμελιώτας καπεταναίους στρατιωτικὴ σχολὴ καὶ φροντιστήριον πανουργίας καὶ σκληρότητος πολεμικῆς καὶ γνώσεως τοῦ χαρακτῆρος, τῶν ἱκανότητων καὶ τῶν δυνάμεων τῶν Τούρκων. Ὅλοι σχεδὸν οἱ Ρουμελιώται ἄρματολοι εἶχαν περάσει ἀπὸ ἐκεῖ. Ἦξεραν πῶς νὰ πολεμοῦν καὶ πῶς νὰ ἐξαπατοῦν τοὺς Τούρκους. Ὁ Ἀλῆς, διὰ τῶν φοβερῶν του πράξεων, τοὺς εἶχε διδάξει τὴν ἐπαναστατικὴν στρατηγικὴν. Αὐτὸς ὁ ἴδιος, διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῆ εἰς τὰς πολεμικὰς του ἀνάγκας καὶ ἔπειτα εἰς τὰς ὑπόπτους κινήσεις του καὶ εἰς τὴν ἀνταρσίαν του κατὰ τοῦ σουλτάνου, τοὺς εἶχεν ὀπλίσει. Ἐπὶ πλέον οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας εἶχαν περάσει καὶ ἀπὸ τὴν Ρούμελην, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Πρόκριτοι καὶ καπεταναῖοι ἦσαν ημετέροι. Οἱ ἀδελφοποιτοὶ τῆς Ρούμελης ἠριθμοῦντο κατὰ πλήθη.

Ἄλλ' ἡ Στερεὰ διετέλει ὑπὸ συνθήκας ἐντελῶς διαφορετικὰς ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Ἡ ἀδιάκοπος ἐπὶ τέσσαρας αἰώνας τυραννία καὶ ἡ κακοδιοικήσις τῶν Τούρκων εἶχαν ἀποδεκατίσει τὸν πληθυσμὸν τῆς. Δὲν εἶχεν ἀναπνεύσει ἀπὸ τότε ποῦ εἰσέβαλεν ὁ πορθητὴς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐδοῦλεν ἀπὸ τότε. Εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς κωμοπόλεις διέμεναν ἰσχυρότατοι Τούρκοι, διαθέτοντες ἐνόπλιους δυνάμεις. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ρουμελιώται πρόκριτοι οὐδέποτε ἀπέκτησαν τὴν δύναμιν καὶ τὰς σχετικὰς ἐλευθερίας, ποῦ εἶχαν εἰς τὰς κινήσεις των οἱ ἰσχυροὶ πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου. Οἱ Τούρκοι ἐπαγρυπνοῦσαν παντοῦ καὶ κάθε συνωμοτικὴ κίνησις θὰ ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἐκεῖ πολὺ εὐκολώτερα παρὰ εἰς τὴν κάτω τοῦ Ἰσθμοῦ χώραν. Μεγάλα στρατιωτικὰ κέντρα μὲ μόνιμους ἰσχυροτάτας δυνάμεις ὑπῆρχαν εἰς ὅλην τὴν Στερεάν, ὅπως εἰς τὸ Ζητοῦνι καὶ εἰς τὴν ἀμέσως συνεχόμενην Θεσσαλίαν, εἰς τὴν Λάρισαν καὶ εἰς τὰ Τρίκαλα, καὶ ὑπῆρχεν ἐπὶ πλέον κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀμέσως ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς μεγάλης τουρκικῆς στρατιᾶς ποῦ ἐπολιορκοῦσε τὸν Ἀλῆ πασᾶν.

Ἄλλ' ἡ Ρούμελη παρὰ τὴν ἄμεσον πίεσιν καὶ τὴν ἀπειλὴν δὲν ὠλιγοῦσεν. Ἐστῆναζε μόνον ἀκόμη καὶ ἐπερίμενε τὴν καλὴν στιγμήν διὰ νὰ ριφθῆ πάνοπλος καὶ ὠργισμένη εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως τὸ ἔκαμε μετ' ὀλίγον καὶ ἔδωσε τὰ ἐπιληκτικώτερα ἡρωικὰ κατορθώματα, αἷμα καὶ πείραν πολεμικὴν καὶ ἐγκεφάλους στρατηγικούς.

Ὁ Νικόλαος Μητρόπουλος στήνει τὴν σημαίαν εἰς τὸ φρούριον τῶν Σαλώνων (ὑπὸ Louis Dupré).

Nicolaos Mitropoulos plantant le drapeau sur la forteresse de Salona (par Louis Dupré).

Πρὸς τὸ παρόν, ἡ δόξα τῆς ἀμέσου συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἀνήκεν εἰς τὰ Σάλωνα, εἰς τὸ Λιδωρῖκι, εἰς τὴν Λειβαδιάν. Ὑπῆρχαν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη Ὁδυσσεὺς Ἀνδρούτσος, ὁ Πανουργιάς, ὁ Σκαλιστᾶς, ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, ὁ Δυοβουνιώτης. Ἐπὶ πλέον ἡ περιφέρεια αὕτη εὐρίσκετο πλησιέστερα πρὸς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἶχε πρὸ αὐτῆς τὸ Γαλαξειδί.

Ὁπλαρχηγὸς τῶν Σαλώνων ἦτο τότε ὁ Πανουργιάς. Ὁ πολεμιστὴς αὐτὸς ἦτο πράγματι ἐξαιρετικὸς. Εἶχε τὰ χαρίσματα τῶν λαμπροτέρων ἄρματολῶν τῆς Ρούμελης, χωρὶς τὰ ἐλαττώματά των. Ἦτο γενναῖος, εὐφυῆς, ἀγνός, ἱκανὸς ἢ ἀρχηγεῦ. Ἐγνωρίζε νὰ ἐφελέκη τὴν ἐμπιστοσύνην. Μὲ ἐπιβλητικὸν παράστημα, μὲ ὠραῖο κεφάλι καὶ αὐστηρὰν ἔκφρασιν, ὀξύνους, ἐτοιμολόγος, ἦτο καμωμένος διὰ νὰ διοικῆ. Δὲν προήρχετο ἀπὸ οἰκογένειαν ἄρματολῶν. Κατήγετο ἀπὸ τσοπάνηδες. Τὸ ὄνομά του ὠφείλετο εἰς ἓνα κωμικὸν λάθος κατὰ τὴν βῆπτισίν του. Ὁ ἀνάδοχός του, ὅταν τὸν ἐπῆρεν εἰς τὰ χέρια ἀπὸ τὴν κολυμβήθραν, δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὸ φύλον τοῦ βρέφους, καὶ νομίζων ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κοριτσιοῦ, εἶπεν εἰς τὸν πατᾶν τὸ ὄνομα Πανῶρια καὶ ἐκεῖνος, ἀπρόσεκτος ἐπίσης, τὸ ἐπανελάβεν. Οἱ παρευρισκόμενοι ἐγέλασαν μὲ τὸ λάθος καὶ ὁ νουὸς ἐπροσπαθοῦσε νὰ εὐρῆ ἓνα ἀνδρικὸν ὄνομα. Ἀλλὰ ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ — ὠνομάζετο Ξηροδημήτρης — ἀπὸ εὐσέβειαν, ἐπειδὴ εἶχεν ἀπαγγελθῆ τὸ ὄνομα, ἠθέλησε νὰ μείνῃ τὸ δοθὲν καὶ τὸ μετέτρεψεν πρὸς τὸ ἄρρεν. Ἐταῖ ἀπὸ τὸ Πανῶρια ὁ μέλλων γενναῖος ἀρχηγὸς ὠνομάσθη Πανουργιάς καὶ τοῦτο τοῦ ἔμεινε καὶ ὡς ἐπώνυμον. Ὁ Ὁδυσσεὺς Ἀνδρούτσος ἀργότερα τὸν ἐπῆρε πρωτοπαλλήκαρο καὶ Ὁ Ἀλῆ πασᾶς, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ προσεπάθησε νὰ τὸν ἐξαφανίσῃ διὰ τὴν ἀνυπακοήν του εἰς τὰς θελήσεις του, ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ἄρματολόν. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τὸ γενναῖον αὐτὸ παλληκάρι ὑπῆρξεν ὁ ἀκοίμητος φύλαξ τῶν ἐλληνικῶν πλη-

θυσμών τῆς ἐπαρχίας. Ἡ δημοτικὴ ποίησις τοῦ εἶχε κάμει ἤδη τὸ τραγοῦδι του.

Ὁ Πανουργιάς εἶχε τὸ ἀρματολίκι τῶν Σαλῶνων ἀπὸ τὸ 1820. Προηγούμενος, ἀπὸ τὸ 1817, εὐρίσκειτο εἰς τὰ Ἰωάννινα, ὅπου εἶχεν ὀδηγηθῆ συλληφθεὶς ὑπὸ ἀποσπασμάτων τοῦ Ἄλῃ διὰ τὰ τιμωρηθῆ διὰ τὰς ἀνταρσίας του. Ὡς ποινὴ δὲν ἀνεμείνετο ἄλλη παρὰ ἡ ἀγχόνη. Ἄλλ' ὁ Ἄλῃ πασσαῖς, εἴτε διότι συνήθιζε νὰ ἐπωφελεῖται ὅλων τῶν περιστάσεων καὶ διείδεν εἰς τὸν γενναῖον κλέφτην, ποῦ ἐκρατοῦσεν ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν του, ἄνθρωπον χρήσιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του, εἴτε διότι ἔδωσε προσοχὴν εἰς τὰς συστάσεις τοῦ Ὀδυσσεύς Ἀνδρούτσου νὰ σεβασθῆ τὴν ζωὴν τοῦ Πανουργιά, ὅχι μόνον δὲν τὸν ἐκρέμασεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπεριποιήθη. Τὸν ἐκράτησεν ὅμως ὑπὸ ἐπιτήρησιν εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὸν Πανουργιᾶν ν' ἀπομακρυνθῆ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ πασσαῖ. Ἄλλ' ὁ ἀετὸς τῶν βουνῶν τῆς Φωκίδος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπομείνῃ μοιρολατρικῶς τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθερίας του. Εὐθὺς μόλις εὐρήκε τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀναστατώσεως τῶν Ἰωαννίνων ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἄλῃ, ἐδραπέτευσε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Σάλωνα. Ἐκεῖ τὸ ἀνετέθη τὸ ἀρματολίκι. Παλαιὸς γινώριμος καὶ φίλος. Εἶχε προὔρραξει ἀρματολὸς κατὰ τὸ 1813 εἰς τὸν ἴδιον Καζάν—ἐπαρχίαν—καὶ ἔπειτα εἶχεν ὀλίγων χρόνων κλέφτικην δρᾶσιν, ἕως ὅτου συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἄλῃ. Ἐγνώριζε τὰ μέρη. Οἱ κακοποιοὶ τὸν ἔτρεμαν καὶ οἱ κάτοικοι τὸν ἐλάτρευαν. Ἦτο ἐγγύησις ἀσφαλείας δι' αὐτοὺς ἀπέναντι τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσαν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφέρειας. Τὸ δεύτερον ἀρματολίκι τοῦ Πανουργιά ἦτο συστηματοπιμὸν. Εἶχε μάθει εἰς τὰ Ἰωάννινα τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν. Οἱ ἐξήντα ἄνδρες, ποῦ εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του κατὰ τὸ 1820 εἰς τὰ Σάλωνα, παρεῖχαν τὴν ἐμφάνισιν τακτικῶν στρατιωτικῶν σώματος. Ἦσαν ὁμοιόμορφα ντυμένοι καὶ ἐπιειθαροῦσαν.

Ὁ Πανουργιάς, εἴτε διότι λόγῳ τῆς μυσείας του εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν εἶχε τὰς πληροφορίες του ὅτι τὰ γεγονότα ἐπέκειντο, εἴτε διότι κατῳρθώσε νὰ τοῦ γράψῃ ὁ δαιμόνιος Παπαφλέσσας ποῦ εἶχε σκορπίσει ἐπιστολὰς παντοῦ, ὅτι τὸ κίνημα ἔπρεπε νὰ ἐκραγῆ ἐντὸς τοῦ Μαρτίου τὸ πολὺ, διὰ νὰ μὴ χαθῆ ἡ ὑπόθεσις, εὐρίσκειτο εἰς πραγματικὴν πολεμικὴν ἀναμονὴν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1821. Ἦτο ἔτοιμος.

Τὴν 24ην τοῦ μηνός, εὐθὺς μόλις ἐπληροφορήθη τὰ γεγονότα τῆς Ἀχαΐας, ἐπῆγε μὲ τὸς ἐξήντα ἄνδρας του εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἰλίου, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ Σάλωνα. Πρωτοπαλληκαρὸ τοῦ εἶχε τὸν γαμβρὸν του Μανίκαν καὶ μεταξὺ τῶν παλληκαριῶν του συγκατένετο καὶ ὁ Γιάννης Γκούρας. Ἐκεῖ ὁ Πανουργιάς προσεκάλεσε τοὺς προκρίτους τῶν Σαλῶνων, τὸν Ἀναγνώστην Γιαγροῦ, τὸν Ρῆγαν Κοντορρήγαν καὶ τὸν Ἀναγνώστην Κεχαγιᾶν καὶ τοὺς ἀνεκοίνωσε τὰ γεγονότα τῆς Ἀχαΐας, προτείνας νὰ κηρύξουν ἀμέσως καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὰ Σάλωνα καὶ νὰ κτυπήσουν τοὺς εἰς τὴν ἐπαρχίαν εὐρισκομένους Τούρκους. Κατ' ἐκείνας τὰς ὥρας ἔφθασαν εἰς τὰ Σάλωνα οἱ Τούρκοι οἱ φυγόντες μὲ τὰς οἰκογενεῖας των ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν Βοστίσαν. Τοῦτο ἐπέφερε μίαν ταλάντευσιν εἰς τὰς πρώτας ἐνθουσιώδεις γνώμας, διότι οἱ Τούρκοι τῶν Σαλῶνων ἐνισχύοντο ἤδη διὰ τῶν μόλις ἀφικθέντων ὁμογενῶν των. Ἀλλὰ τέλος ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη νὰ κινήθουν, καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον, κατὰ τῶν Τούρκων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Πανουργιάς ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Σαλῶνων τὴν 24ην Μαρτίου τοῦ 1821. Δηλαδὴ σχεδὸν ταυτοχρόνως μὲ τοὺς Καλαβρυτινοὺς καὶ τοὺς Πατρινοὺς καὶ τοὺς Μανιάτας. Καὶ ἀμέσως, διὰ νὰ καταρτίσῃ πραγματικὸν πολεμικὸν σῶμα, ἔστειλε τὸν ὑπαρχηγὸν του Θανάση Μανίκαν μαζὶ μὲ τὸν Παπαντρέαν νὰ στρατολογήσουν εἰς τὰ Βλαχοχώρια τοὺς ἱκανοὺς νὰ φέρουν ὅπλα, καὶ τὸν Γιάννην Γκούραν εἰς τὸν Ἁγιὸν Γεώργιον διὰ νὰ συνεννοηθῆ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τοὺς Γαλαξειδιώτας καὶ νὰ τοὺς ζητήσῃ σύμπραξιν.

Οἱ θαρραλεοὶ Γαλαξειδιώται, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐπὶ πλέον τὴν καλὴν τύχην νὰ μὴ κατοικῆ εἰς τὴν πόλιν των κανεὶς Τούρκος, οὔτε συνεζήτησαν τὸ πρᾶγμα. Ἐχαιρέτησαν μὲ ὁμόφρονον ἐνθουσιώδη βοὴν τὸ ἐπαναστατικὸν κήρυγμα τοῦ Πανουργιά καὶ ἀμέσως δύναμις Γαλαξειδιωτῶν προσετέθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γκούρα. Ἡ συμμετοχὴ αὐτῆ τοῦ Γαλαξειδίου εἶχε ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Δὲν ἤϋξανε μόνον τὸ ἔτοιμον νὰ κινήθῃ πολεμικὸν σῶμα τοῦ Πανουργιά, ἀλλὰ καὶ τοῦ προσέφερε τὴν συμβολὴν τῆς θαλάσσης. Τὸ Γαλαξειδί διεθέτε 40 πλοῖα μεγάλα καὶ ἄρκετὰ μικρά, ἱκανὰ νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν ἀπειλὴν τῶν

τουρκικῶν πλοίων, ποῦ εὐρίσκοντο εἰς τὸν λιμένα τῆς Ναυπάκτου. Ἐξησφαλίζετο λοιπὸν ἡ ἐλευθερία τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ ἡ ἀποκοπὴ τῶν συγκοινωνιῶν τῶν Τούρκων τῆς περιφέρειας καὶ διηκολύνετο ἡ ἐπικοινωνία τῶν Ρουμελιωτῶν μὲ τὴν ἀπέναντι ἐπαναστατημένην Πελοπόννησον.

Οἱ Τούρκοι τῶν Σαλῶνων, εὐθὺς μόλις ἔφθασαν οἱ προερχόμενοι ἐκ Βοστίσης ὁμογενεῖς των οἱ ἀφηγούμενοι μὲ ὑπερβολὰς τὰ γενόμενα εἰς τὸν τόπον των, ἐφοβήθησαν καὶ ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἀκατοίκητον ἕως τότε φρούριον τῆς πόλεως τὰς οἰκογενεῖας των καὶ ταυτοχρόνως ἐφρόντισαν νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τοὺς Τούρκους τῶν ἄλλων γειτονικῶν πόλεων, βέβαιον ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως τοῦ ἐλληνικοῦ κινήματος καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν των θὰ ἠμποροῦσαν ν' ἀμυνθοῦν, ἕως ὅτου καταφθάσῃ ἰσχυρὰ τουρκικὴ δύναμις ἀπὸ τὴν Εὐβοίαν. Οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ φρούριον ἔνοπλοι Τούρκοι ἦσαν 600 περίπου.

Ὁ Πανουργιάς εἶχε πολὺ ὀλιγωτέρους πρὸς τὸν πόρον. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιμένῃ πολὺ. Ἐγνώριζεν ὅτι αἱ ἐπαναστάσεις, αἱ στηριζόμενοι κυρίως εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὸ ἠθικὸν τῶν ἐπαναστατούντων, δὲν ἐπιτυχάνουν παρὰ ὅταν ἡ ἐνέργεια γίνῃ ταχέως. Πρὸς δημογραφίαν λοιπὸν ἐπιθετικῶν πνευματικῶν μετεχειρίσθη τέχνασμα ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνα ποῦ ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὰς ἰδίας σχεδὸν ἡμέρας εἰς τὴν Πελοπόννησον ὁ Κολοκοτρώνης. Ἐφρόντισε νὰ φθάσουν εἰς τὴν θέσιν ποῦ ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τμημάτων τοῦ σώματός του, ψευδεὶς εὐχάριστοι εἰδήσεις ἐκ μέρους δῆθεν αὐτόπου. Ἐτοὶ τὴν 26ην τοῦ μηνός ἔφθασεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Πανουργιά ἀπὸ τὰ Σάλωνα ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι εἶχε μεταβῆ πρὸς νότον κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς καπεταναίους ὅτι εἶδεν εἰς τὸν ὄρμον ἄρκετὰ ρωσικὰ πλοῖα. Ἐπρόκειτο περὶ σκηνοθεσίας τοῦ Πανουργιά.

—Τι προσμένετε λοιπὸν ἀκόμη; ἐφώναζαν ἐνθουσιασμένοι οἱ ὀπλαρχηγοί.

Καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησαν. Μόλις ἐξημέρωνε. Τὸ ἀριστερὸν διοικοῦσεν ὁ Γκούρας, τὸ δεξιὸν ὁ Παπαντρέας καὶ ὁ Μανίκας, καὶ τὸ κέντρον ὁ Πανουργιάς. Οἱ Γαλαξειδιώται εἶχαν φέρει ἀπὸ τὴν πόλιν των μικρὰ κανόνια. Μετ' ὀλίγον τὸ ἐπαναστατικὸν σῶμα προσέβαλε εἰς τὰ Σάλωνα. Οἱ Τούρκοι ἐκλείσθησαν ὅλοι εἰς τὸ φρούριον. Ὁ Πανουργιάς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀμέσως ἐσηματίσθη εἰς τὰ Σάλωνα ἐλληνικὴ διοίκησις.

Ἡ πολιορκία τοῦ φρουρίου ἤρξησε, ἀλλ' οἱ κλεισθέντες ἐκεῖ Τούρκοι εὐρέθησαν ταχέως πρὸ δεινοῦ φοβερῶ: Τοῦς ἔλειπε τὸ νερὸ. Ὁ ἐφοδιασμός των ἐξητλήθη. Ἐκαμναι λοιπὸν ἔξοδον διὰ νὰ καταλάβουν τὴν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ φρουρίου εὐρισκομένην πηγὴν. Ἐκεῖ ἔγινε πραγματικὴ μάχη καὶ οἱ Τούρκοι ἀπεσφύρησαν πάλιν εἰς τὸ φρούριον μὲ δεκαεῖς νεκροῦς καὶ ἄρκετους τραυματίας. Τέλος ἡ διψα τοὺς ἠνάγκασε νὰ ζητήσουν νὰ συνθηκολογήσουν μὲ τοὺς ἐπανάστατας καὶ ἐστάλησαν πρὸς τοῦτο οἱ μπέηδες μὲ τὴν ἐντολήν νὰ συνεννοηθοῦν ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν γνωστὸν ἀπὸ τὸ ἀρματολίκι Πανουργιά.

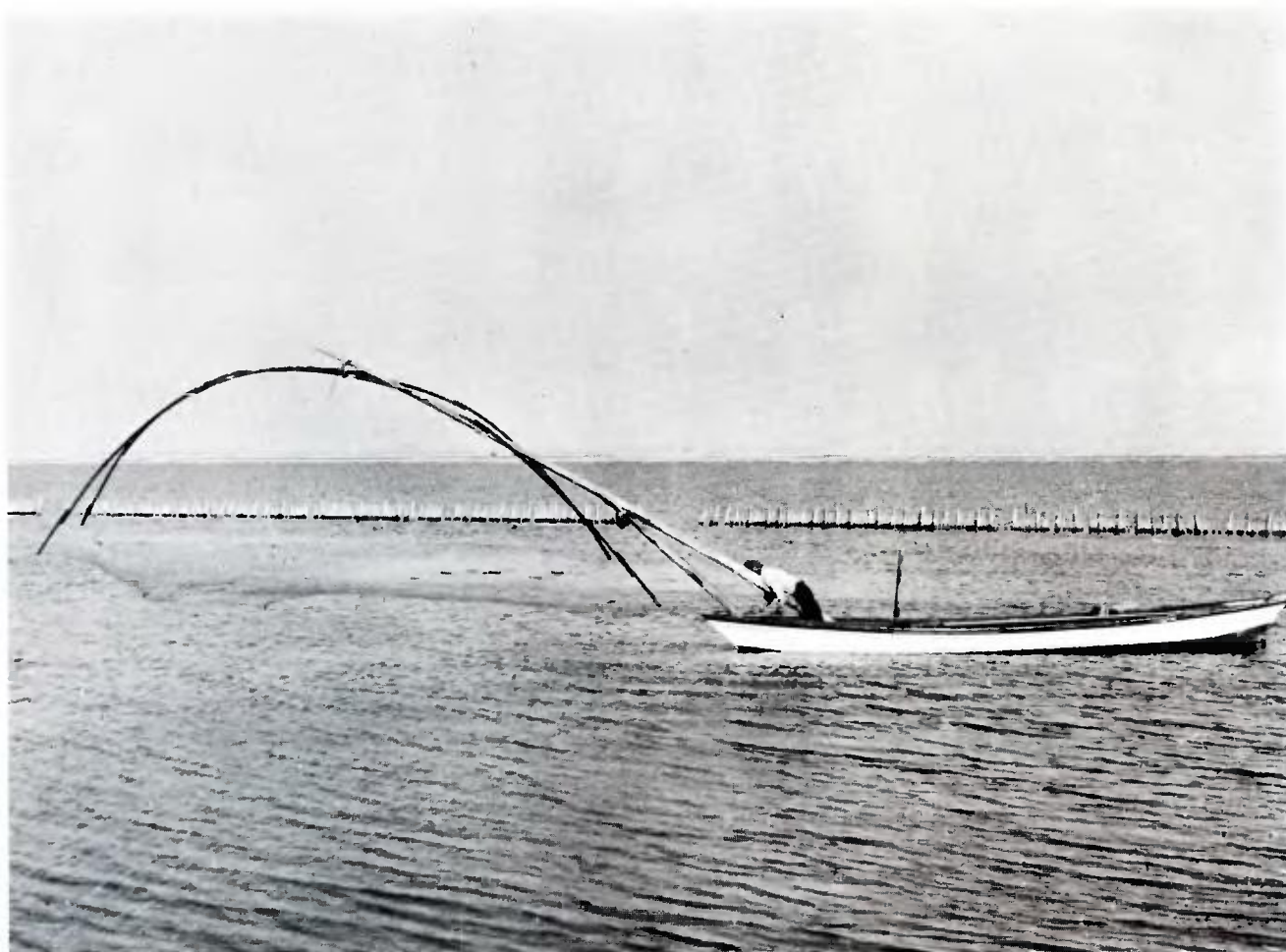
—Ποῖος εἶναι ὁ ἀφέντης σας νὰ προσκυνήσωμεν; τὸν ἠρώτησαν.

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀφέντης σας, ἀπήντησε ἐκεῖνος. Καὶ μένα θὰ προσκυνήσετε.

Συνεφωνήθη ἡ παράδοσις τῶν ὄπλων καὶ ἡ ἔξοδος τῶν πολιορκουμένων. Οἱ μπέηδες ἐκρατήθησαν ὡς ὄμηροι καὶ οἱ ἄλλοι Τούρκοι ἀπεμονώθησαν εἰς διάφορα χωριά. Ἡ νίκη ἀξίζε τὸν κόπον. Δὲν κατελήφθησαν μόνον τὰ Σάλωνα μὲ τὸ ἰσχυρὸν των φρούριον, ἀλλὰ ὁ Πανουργιάς ἔγινε κύριος 600 καλῶν ὄπλων. Ἰσως αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἦτο τὸ σημαντικώτερον κέρδος. Ἐξακόσια ὅπλα ἐσήμαιναν ἐξακοσίους νέους Ἕλληνας πολεμιστάς. Διότι τὸ ἐμψυχον πολεμικὸν ὕλικόν δὲν ἔλειπεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγώνος. Ἐλείπαν τὰ πολεμικὰ ἐφόδια. Καὶ αὐτὰ οἱ πρώτοι ἐπανάσταται τοῦ 1821 ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ τὰ εὐροῦν εἰς τὰ τουρκικὰ φρούρια.

Τὴν 28ην Μαρτίου ὁ Σκαλτσᾶς, παλαιὸς ἐπίσης ἀρματολός, ὅπως ὁ Πανουργιάς, συμπράξας μὲ τὸν Ἀναγνώστην Λισδορίκην καὶ τὸν Πολίτην, ὕψωσαν τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν εἰς τὸ Λιδωρικί. Οἱ ἀντισταθέντες εἰς τὸ Μαλανδρινὸ ἐνοπλοὶ Τούρκοι κατεκόπησαν. Νέα ποσότης τουρκικῶν ὄπλων διενεμήθη εἰς τοὺς ἐπανάστατας.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Φωκίς καὶ ἡ Δωρὶς εὐρίσκοντο ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἀπριλίου ἀπολυτρωμένα ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Χαρακτηριστική εικόνα της λιμνοθάλασσας: Ψάρεμα με «σταφνοκάρυα».

Une photo caractéristique du lac: Pêche avec «stafnokarya» (grande épuisette).

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Συνεχίζοντας τὸ ταξίδι μας πρὸς τὴν Κέρκυρα, ἀφήνομε τὴν Ναύπακτο, πού γινώρισαμε στὸ προηγούμενο τεύχος, καὶ παίρνομε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Μεσολόγγι, πού θὰ εἶναι ὁ δεύτερος σταθμὸς μας.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Τὸ πρῶτο κομμάτι τοῦ δρόμου, ἀμέσως μετὰ τὴν Ναύπακτο, περνᾶ ἀνάμεσα ἀπὸ περιβόλια γεμάτα λαχανικά, ὄπωροφόρα δένδρα καὶ ἔληές. Εἶναι ἀρκετὰ ὁμαλός, πρόσφατα ἐπισκευασμένος καὶ δὲν δημιουργεῖ προβλήματα.

Μόλις συμπληρώσαμε τὸ 10 χιλιόμετρο (ἀπὸ Ναύπακτο), βρεθήκαμε στὴ διασταύρωσι ἑνὸς καινούργιου δρόμου: Ἀριστερὰ πρὸς Ἀντίρριο. Μπαίνεις στὸ φέρρου-μπῶτ καὶ σὲ λίγη ὥρα βρίσκεσαι στὴν Πελοπόννησο. Ἐμεῖς ὅμως στρίψαμε δεξιὰ, προσέχοντας νὰ μὴν πατήσωμε τὶς κατάλευκες διαχωριστικὲς γραμμές, πού ἄστραφταν πάνω στὸν ὀλοκαίνουργο ἀσφαλτικὸ τάπητα!

MESSOLONGUI

Toujours en route vers Corfou, nous laissons la ville de Nafpaktos, que nous avons présentée dans le précédent numéro et continuons vers Messolongui, qui constitue notre prochain arrêt.

LE TRAJET

Le premier tronçon de route, après Nafpaktos, traverse des jardins potagers, des vergers et des oliverais. Cette route est assez bonne, récemment réparée et ne présente pas de problème.

10 kilomètres à peine en partant de Nafpaktos et nous nous trouvons au croisement d'une nouvelle route. A gauche la route d'Antirrion, où l'on peut prendre le bac pour traverser très rapidement et se rendre dans le Péloponnèse. A droite la route que nous prenons en évitant les raies blanches de séparation...

Ἡ κεντρικὴ πλατεῖα μετὸ Δημαρχιακὸ Μέγαρο.

La Place centrale de Messolongui avec la Mairie.

Ο δρόμος από Άντιρριο μέχρι Ίωάννινα έχει πρόσφατα ανακατασκευασθεί στα πρότυπα μιας εθνικής οδού, με ευρύχωρο κατάστρωμα, λογικές κλίσεις και ανοικτές στροφές. Το όδηγημα λοιπόν γίνεται λιγώτερο κουραστικό και μπορείτε πιο άνετα να απολαμβάνετε το τοπίο, χωρίς να ανακόπτεται ταχύτητα.

Δεν είχαμε προλάβει να ολοκληρώσουμε αυτές τις σκέψεις και ο δρόμος άρχισε να ανεβαίνει τη νότια πλευρά του βουνού Κλόκοβα, που χαμηλώνει προς τη θάλασσα σχεδόν κάθετα. Πριν ανακαινισθεί ο δρόμος, το πέρασμα ήταν δύσκολο και επικίνδυνο, γι' αυτό και είχε ονομασθεί «κακιά σκάλα». Τώρα όμως ψηλά στον γκρεμό υπάρχει ακόμη και χώρος... σταθεμύσεως. Από εκεί μπορούμε να δούμε απέναντι την Πάτρα, σαν από αεροπλάνο, και ν' αφήσουμε το βλέμμα μας να πλανηθεί στον Πατραϊκό, που ξανοίγεται μπροστά μας βαθυγάλαζος.

Στο 14 χιλιόμετρο αφήνομε δεξιά το μικρό χωριό Ρίζα και στο 23 τη Γαβρολίμνη, από όπου συνεχίζει ένας δρόμος 3 χιλμ. για το ωραίο χωριό Τρίκορφο.

Φεύγοντας από την Ναύπακτο, είχαμε αποφασίσει να κολατσίσουμε στο δρόμο. Ψάχναμε λοιπόν για καμιά βρύση κάτω από... βαθύσκια πλατάνια, αλλά χωρίς αποτέλεσμα! Περίπου όμως στο 30 χιλμ. η βρύση φάνηκε, έστω και χωρίς πλατάνια! Τα αντικαθιστούσε ένα τοιμεντένιο ύπστεγο. Από το απέναντι έξοχικό καφεεντάκι πήραμε ένα τραπέζι και καρέκλες και φάγαμε με βουλιμία το κολατσιό μας, ενώ το άφθονο νερό των τριών κρουνών της βρύσης μας πισίλιζε τα πόδια.

Βρισκόμαστε ήδη στην κοιλάδα του ποταμού Εύηνου, που είναι γεμάτη άμπελια και έληδες. Στο 33 χιλμ. με διακλάδωσι, άριστερά, οδηγεί στο παραλιακό χωριό Κρουονέρι, που έχει θαλάσσια συγκοινωνία με την Πάτρα και από όπου αρχίζει η σιδηροδρομική γραμμή που περνά από το Μεσολόγγι και καταλήγει στο Άγρινιο.

Άλλα δύο χιλιόμετρα και φθάνομε στη γέφυρα του ποταμού Εύηνου, που διατηρεί το αρχαίο του όνομα Εύηνος ή Φειδαρης. Λίγο μετά την γέφυρα ένας δρόμος, που αρχίζει από το Εύηνο χωρι, συναντά τα ερείπια της αρχαίας Αιτωλικής πόλεως Καλυδώνος, που ο Όμηρος την ονομάζει «πετρήεσσα» επειδή ήταν κτισμένη ανάμεσα σε δύο πετρώδεις λόφους. Η Καλυδών υπήρξε η σημαντικότερη αρχαία πόλις της Αιτωλίας, είχε ναούς της Λαφρίας Άρτέμιδος και του Λαφρίου Απόλλωνος και ήταν πατρίδα του μυθολογικού ήρωος Μελεάγρου, που σκότωσε τον φοβερό Καλυδώνιο Κάπρο.

Στο 39 περίπου χιλιόμετρο ένας στενός δρόμος, άριστερά, οδηγεί στο ιστορικό Μοναστήρι του Άγ. Συμεών, όπου κατευθύνθηκαν οι Μεσολογγίτες μετά την ήρωική Έξοδο. Ένας τεράστιος σταυρός, που φαίνεται και από το Μεσολόγγι, έχει στηθεί στη μνήμη εκείνων που έπεσαν την νύχτα της Έξοδου.

Άλλα έξι χιλιόμετρα και φθάσαμε στο Μεσολόγγι. Μπαίνομε στην πόλι περνώντας μέσα από την ανατολική Πύλη και αισθανόμαστε κάποια άνατριχίλα, καθώς ξαναζωντανεύουν στη μνήμη μας οι ήρωες εκείνοι, που πριν 145 χρόνια έβγαιναν από την Πύλη μια νύχτα του Άπριλη, για ν' ανταμώσουν την ελευθερία, νεκροί ή ζωντανοί, αδιάφορο...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Όμως, ως πάρωμε τα πράγματα με τη σειρά.

Το Μεσολόγγι δεν είναι πολύ παλιά πόλις. Συγκεκριμένα το όνομά της αναφέρθηκε για πρώτη φορά πριν από 400 ακριβώς χρόνια, κατά την ναυμαχία της Ναυπάκτου, το 1571 μ.Χ. Τότε φαίνεται πως υπήρχε κάποιος οικισμός ψαράδων, που τον είχαν ιδρύσει νησιώτες και κυρίως Δαλματοί πειραταί, που τον ένδιαφέρον τους στράφηκε προς τα ιχθυοτροφεία, ενώ παράλληλα ίδρυσαν αξιόλογα ναυπηγεία. Ο Σπ. Τρικούπης θέλει το όνομα Μεσολόγγι από τις λέξεις «μέσον-λόγγος», αλλά μοιάζει να έχει περισσότερο δίκιο ο Κ. Κωστάκης, που το δανείζεται από το δαλματικό Messo Laghi, που σημαίνει λιμνοχώρι.

Τον πρώτο καιρό από της ίδρύσεώς του το Μεσολόγγι βρέθηκε κάτω από την κυριαρχία των Βενετών, οι όποιοι το 1700 υπέγραψαν συνθήκη με τον σουλτάνο Μουσταφά και το παρέδωσαν στους Τούρκους.

Κατά την επανάστασι του Όρλώφ το 1770, τριακόσιοι Μεσολογγίτες με άρχηγους τον Π. Παλαμάν, Α. Καλογεράκη και Α. Γουλιμήν, συνεπλάκησαν με 6.000 Όθωμανούς και έπεσαν όλοι στο πεδίο της μάχης. Οι Τούρκοι κατέστρεψαν την πόλι και πυρπόλησαν το ναυτικό της.

La route d'Antirion à Ioannina a été réparée récemment, c'est maintenant une belle route nationale, aux pentes normales et aux virages larges. Conduire sur une telle route devient alors beaucoup moins fatiguant et l'on peut aisément admirer le paysage sans avoir à ralentir.

Et voilà que sans plus y penser la route monte vers le côté Sud du mont Klokova, et redescend vers la mer presque verticalement. Avant l'aménagement de la route, ce passage était difficile et dangereux et, de ce fait, portait le nom «Kakia Skala» (= mauvais passage); maintenant vous trouvez même, en haut... un parking. De là vous pouvez apercevoir toute la ville de Patras, telle une vue d'avion et le regard se perd dans le golf de Patras qui s'étend tout bleu sous nos yeux.

Au kilomètre 15, nous laissons à droite le petit village de Riza et au km. 23 Ghavrolimni, par où la route continue pour se diriger vers le pittoresque village de Trikorfon.

En quittant Nafpaktos, nous avons décidé de pic-nicker en route. Nous cherchons donc une fontaine ombragée sous les platanes... mais en vain! A 30 kilomètres environ, la fontaine apparaît bien mais hélas sans... platanes! Un abri en ciment en tenait lieu! Du petit café d'en face, nous avons donc emprunté une table, des chaises et avons cassé la croûte avec grande faim et l'eau abondante et fraîche qui jaillissait partout nous désaltera.

Et nous voici déjà dans la vallée du fleuve Evinos, toute plantée de vignes et d'oliviers. Au kilomètre 33,

Μερική άποψις του λιμανιού του Μεσολογγίου.

Vue partielle du port de Messolongui.

Κήπος των Ἡρώων. Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Λόρδου Μπάϊρον.

Le Jardin des Héros. La statue de Lord Byron.

Τὸ 1804 τὸ Μεσολόγγι προσαρτήθηκε στὴν ἐπικράτεια τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἀλλὰ τὸ 1820 περιήλθε πάλι στοὺς Τούρκους, ὅταν κατελύθη ἡ δεσποτεία τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους στὴν Αἰτωλία.

Στις 20 Μαΐου 1821 τὸ Μεσολόγγι κήρυξε τὴν ἐπανάσταση κατὰ τῶν Τούρκων, με πρωτεργάτες τὸν προύχοντα Α. Παλαμᾶ καὶ τὸν ἀρματολὸ Δ. Μακρῆ. Ὁ ἄλ. Μαυροκορδάτος ἀνέλαβε τὴν διοίκηση τῆς πόλεως καὶ ὁ Μάρκος Μπότσαρης τὴν ἀρχηγία τῶν στρατευμάτων. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἐφθασαν στὴν πόλι τὰ σώματα τῶν φιλελλήνων Ἰταλῶν, Πολωνῶν, Γάλλων, Γερμανῶν, Σουηδῶν, καὶ Ἑλβετῶν, καθὼς καὶ ἐνισχύσεις Κεφαλληνῶν, Ζακυνθίων καὶ Πελοποννησίων. Ὁ στρατὸς ποὺ συγκεντρώθηκε, προχώρησε πρὸς τὴν Ἠπειρο, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀτυχή μάχη τοῦ Πέτα ἐπέστρεψε στὸ Μεσολόγγι, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἀμυνθῆ, γιὰ νὰ ἀνακόψῃ τὴν κάθοδο τῶν Τούρκων πρὸς τὴν Πελοπόννησο. Ἡ ὁχύρωση ὅμως τῆς πόλεως ἦταν δύσκολη, διότι σὲ ἀκτῖνα 3 - 4 χιλμ. τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπίπεδο. Ἐτοὶ ἐσκαψαν μιὰ τάφρο πλάτους 2 μ. καὶ βάθους 1.10 μ. καὶ μετὰ τὰ χώματα τῆς ἐσκαφῆς ἔκαναν ἓνα μικρὸ ὀχύρωμα, ποὺ τὸ ὕψος του δὲν ξεπερνοῦσε τὸ ἀνδρικό ἀνάστημα, καὶ πάνω ἐκεῖ τοποθέτησαν 14 παλιὰ κανόνια. Αὐτὸς ἦταν ὁ περίφημος «φράκτης» τοῦ Μεσολογγίου, ποὺ ἀνέκοψε ἀμέτρητες τουρκικὲς ἐπιθέσεις.

Ὅταν στις 25 Ὀκτωβρίου 1822 ὁ Ὁμὲρ Βρυώνης καὶ ὁ Κιουταχὶς πολιορκήσαν τὸ Μεσολόγγι με 20.000 ἄνδρες, οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς πόλεως μόλις ἐφθάναν τοὺς πεντακοσίους. Ἀφοῦ κανονιοβόλησαν τὴν πόλι ἐπὶ δύο μέρες συνεχῶς οἱ Τούρ-

κοὶ ἐξέλεξαν ἓνα ὀχύρωμα, ποὺ τὸ ὕψος του δὲν ξεπερνοῦσε τὸ ἀνδρικό ἀνάστημα, καὶ πάνω ἐκεῖ τοποθέτησαν 14 παλιὰ κανόνια. Αὐτὸς ἦταν ὁ περίφημος «φράκτης» τοῦ Μεσολογγίου, ποὺ ἀνέκοψε ἀμέτρητες τουρκικὲς ἐπιθέσεις.

Deux kilomètres, encore et nous arrivons au pont de l'Evinos qui conserve encore son nom ancien de Evinos ou Fidaris. Peu après le pont, une route va d'Evinokhori, aux ruines de l'ancienne ville Etolienne Calydon, appelée par Homère «Petriessa» (de pierre), car elle était construite au milieu de deux collines rocheuses. La ville de Calydon fut la plus importante ville ancienne de l'Étolie, elle possédait 2 temples: un dédié à Diane Lafria, l'autre à Apollon Lafrios et fut la ville natale du héros mythologique Méléagros, qui tua l'épouvantable sanglier de Calydon.

Au kilomètre 39 environ, une route étroite à gauche, mène au fameux monastère de St. Syméon où se réfugient les habitants de Messolongui après l'héroïque Exode. Une immense croix que l'on voit depuis Messolongui, est élevée en mémoire de tous ceux qui tombèrent cette nuit d'Exode.

Encore six kilomètres et nous arrivons à Messolongui. Nous entrons dans la ville par la Porte Est et ressentons déjà un frisson en songeant à ces héros qui, il y a 145 ans, sortirent par cette Porte, une nuit d'avril, pour trouver la liberté, morts ou vivants, peu importe...

κοι ζήτησαν την παράδοσί της. Οι πολιορκούμενοι παρέτειναν τις διαπραγματεύσεις μέχρι τις 8 Νοεμβρίου, όποτε ο υδραϊκός στόλος έσπασε την πολιορκία από την θάλασσα και αποβίβασε στην νησίδα Βασιλάδι 1.700 άνδρες με άρχηγούς τους Μαυρομιάλην, Ζαίμην, Λόντον και Δεληγιάνην. Η ένισχυσις αυτή έδωσε θάρρος στους πολιορκουμένους, οι όποιοι μάλιστα άρχισαν να κάνουν επιθέσεις έναντίον των Τούρκων, προξενώντας σημαντικές απώλειες. Άφου προδόθηκε και απέτυχε η γενική τους επίθεσι την νύκτα των Χριστουγέννων, οι Τούρκοι αναγκάσθηκαν να λύσουν την πρώτη τους αυτή πολιορκία στις 31 Δεκεμβρίου 1822.

Κατά τó έτος 1823 οι Μεσολογγίτες φρόντισαν να βελτιώσουν την οχύρωσι της πόλεως και ανέθεσαν τó έργο στον Μηχανικό από την Χίο Μιχαήλ Κοκκίνη. Αυτός μεγάλωσε τó πλάτος της τάφρου κατά 6 - 7 μ. και τó βάθος κατά 2 μ., κατεσκεύασε πρόταφρον, ύψωσε ακόμη περισσότερο τó μικρό ανάχωμα και κατεσκεύασε κανονοστάσια ύψους 2 - 3.50 μ.

Στις 6 Ιανουαρίου 1824 έφθασε στο Μεσολόγγι ó Λόρδος Μπάυρον και έγινε δεκτός με τιμές, μέσα σε γενικό συναγερμό. Η κυβέρνησις του ανέθεσε την γενική άρχηγία της έκστρατειας για την άπελευθέρωσι της Ναυπάκτου και εκείνος κατέβαλε παράλληλα κάθε δυνατή προσπάθεια για την οργάνωσι της άμύνης της πόλεως. Όμως σε λίγο άρρώστησε από πνευμονία και πέθανε στις 19 Άπριλίου 1824.

Πέρασε ένας ακόμη χρόνος χωρίς να ένοχληθι τó Μεσολόγγι, αλλά στις 15 Άπριλίου 1825 άρχισαν να καταφθάνουν τουρκικά στρατεύματα που άνηλθαν τελικά σε 30.000 άνδρες με άρχηγό τον Κιουταχή, ενώ ó τουρκικός στόλος με τους

L'HISTOIRE DE LA VILLE

Mais, procédons par ordre.

Messolongui n'est pas une ville ancienne. Plus précisément, son nom fut mentionné pour la première fois, il y a 400 ans, au cours de la bataille navale de Nafpaktos, en 1571 après J.C. Il y avait jadis, une cité de pêcheurs créée par des insulaires et surtout par des pirates Dalmates, attirés par les viviers, et, parallèlement, par les chantiers navals qu'ils y construisirent. Spyridon Trikoupis nous dit que le nom Messolongui provient des mots «messon» = milieu et «longuos» = bois, forêt, mais c'est plutôt K. Kostakis qui a raison en empruntant la signification des mots dalmates «Messo laghi», qui signifiaient village du lac.

Dans les tous premiers temps, Messolongui fut sous la souveraineté des Vénitiens qui signèrent un traité, en 1700, avec le Sultan Moustafa, traité qui livra la ville aux Turcs.

Au cours de la révolution d'Orloff, 1770, trois cents Messolonguites, ayant à leur tête P. Palamas, A. Kaloghérakis et A. Goulimis, en vinrent aux prises avec 6.000 Ottomans et furent tous tués sur les lieux. Les Turcs détruisirent la ville et brûlèrent les navires.

En 1804, Messolongui fut rattaché au royaume d'Ali Pacha de Ioannina, mais en 1820 elle repassa sous la domination des Turcs, quand disparut d'Étolie la domination d'Ali Pacha.

Κήπος των Ηρώων. Τó μνημείο των πεσόντων στη νησίδα Κλεισόβα.

Le jardin des Héros. Le monument commémoratif des morts de l'îlot Klissova.

πασάδες Χοσρέφ και Γιουσούφ απέκλεισε τὰ παράλια. Τὸ Μεσολόγγι εἶχε 4.000 ὑπερασπιστὰς καὶ 8.000 ἀμάχους.

Οἱ Τούρκοι ἔκαναν συνεχεῖς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ οἱ ὑπερασπισταὶ του τὶς ἀπέκρουσαν μὲ ἥρωισμό. Στὶς δελεαστικὲς προτάσεις ποὺ ἐπτά φορές ὑπέβαλαν οἱ Τούρκοι γιὰ τὴν παράδοσι τῆς πόλεως, ἀπαντοῦσαν : «Τὰ κλειδιά τοῦ Μεσολογγίου εἶναι στὶς μπουῆκες τῶν κανονιῶν μας κρεμασμένα».

Στὶς 12 Δεκεμβρίου 1825 ἔφθασε ἔξω ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι ὁ Ἰμπραήμ πασᾶς τῆς Αἰγύπτου, ποὺ εἰρωνεύθηκε τὸν Κιουταχὴ γιὰ τὴν ἀδυναμία του ἐπὶ 8 μῆνες νὰ πάρῃ τὸν «φράχτη» ἐκεῖνον, ἐδήλωσε ὅτι σὲ 14 ἡμέρες θὰ κατελάμβανε τὴν πόλι καὶ διέταξε γενικὸ ἀποκλεισμὸ ἀπὸ στεριά καὶ θάλασσα.

Ἡ κατάστασις ἀρχισε νὰ γίνεται φοβερὴ γιὰ τοὺς πολιορκουμένους. Τὰ τρόφιμα καὶ τὰ φάρμακα λιγότευαν, ἐνῶ ὁ Ἕλληνικὸς στόλος δὲν ἐρχόταν νὰ διασπᾶσθαι τὸν ἀποκλεισμὸ καὶ νὰ φέρῃ βοήθεια. Σὲ ἐπιστολῇ ποὺ ἔστειλε ὁ Ι. Μάγερ πρὸς τὸν συνταγματάρχη Στάνχωπ, διαβάζομε τὰ ἑξῆς: «Κατηντήσαμεν εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, ὥστε νὰ τρεφώμεθα ἀπὸ τὰ πλέον ἀκάθαρτα ζῶα. Ὑποφέρομεν φρικτὰ ἀπὸ πείναν καὶ δίψαν. Προσεβλήθημεν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας. Χίλιοι ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας ἔχουν ἤδη ἀποθάνει. Περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδας βόμβαι, ριφθεῖσαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, κατέστρεψαν τοὺς προμαχώνας καὶ τὰ οἰκίματά μας. Τὸ ψῦχος μας βασανίζει, ἐνεκα τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως ξύλων. Μὲ ὅλας τὰ στερήσεις ταύτας εἶναι ἀξιοθαύμαστον θέαμα νὰ βλέπη κανεὶς τὸ θάρρος καὶ τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τῆς φρουρᾶς μας. Εἰς ὀλίγας ἡμέρας ὅλοι αὐτοὶ οἱ γενναῖοι θὰ εἶναι σκιαὶ μόνον ἀγγέλων, μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου δι' ὑπὸθεσιν, ἥτις ἦτο ἰδική του ... Ζῶμεν τὰς τελευταίας μας στιγμάς. Ἡ ἱστορία θέλει μᾶς δικαιοῦσι καὶ οἱ μεταγενέστεροι θὰ θρηνήσουν τὴν συμφορὰν μας. Ἐμὲ καθιστᾷ ὑπερήφανον ἢ σκέψις, ὅτι τὸ αἷμα ἐνὸς Ἑλβετοῦ, ἐνὸς ἀπογόνου τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου, μέλλει νὰ συμμῆθῃ μὲ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων τῆς Ἑλλάδος».

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1826 οἱ Τούρκοι κατέλαβαν τὶς νησίδες Βασιλάδι καὶ Ντολμὰ καὶ σὲ λίγο τὸ Αἰτωλικό. Ὁ ἀποκλεισμὸς ἔγινε ἔτσι πιὸ στενός. Οἱ πολιορκουόμενοι ἔφθασαν στὸ τελευταῖο ὄριο ζωικῆς ἀντοχῆς. Καμμιὰ ἐλπίδα σωτηρίας δὲν τοὺς εἶχε ἀπομείνει. Ὅμως νὰ παραδοῦν τοὺς Τούρκους τὸ θεωροῦσαν ἀδιανόητον. Καὶ γιὰ νὰ προλάβουν τὸν θάνατόν τους ἀπὸ τὴν ἐξάντλησι, ἀποφάσισαν νὰ πεθάνουν πολεμώντας, σὲ μιὰ ἀπελπισμένη προσπάθεια ἐξόδου ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἐχθρικά στρατεύματα. Ὅσο γιὰ τοὺς γέφους, τοὺς ἀρρωστοὺς καὶ τοὺς πληγωμένους, ὑπῆρχε ὁ Χρῆστος Καψάλης. Θὰ τοὺς μάζευε στὴν μπαρουταποθήκη καὶ μὲ τὸν δαυλὸ του θὰ ἔβαζε φωτιά, μόνις οἱ Τούρκοι θὰ πλησιάζαν ἐκεῖ.

Ἡ ἐξοδος πραγματοποιήθηκε τὴν νύκτα τῆς 10ης Ἀπριλίου 1826. Οἱ Ἕλληνες ὤρμησαν σὲ τρεῖς φάλαγγες, ἔχοντας ἀνάμεσά τους τὰ γυναικόπαιδα, καὶ ὑπολόγιζαν στὸν αἰφνιδιασμὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ στὴν βοήθεια ἑλληνικῶν σωμάτων ἀπὸ ἔξω. Ὅμως οἱ Τούρκοι δὲν αἰφνιδιάστηκαν, γιὰ τὸ μυστικὸ τῆς ἐξόδου τὸ εἶχαν μάθει ἀπὸ προδοσίαν πρὶν τρεῖς μέρες, καὶ ἐξωτερικὴ βοήθεια δὲν φάνηκε. Ἐτσι οἱ Ἕλληνες στηρίχθησαν μονάχα στὰ σπαθιά τους, μὲ τὰ ὁποῖα ἀνοίγαν δρόμον ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ τουρκικὰ στίφη.

Ἡ ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου κατέληξε σὲ πραγματικὸ δολοκαῦτωμα. Ὁ γέρο-Καψάλης ὠδήγησε σὲ ἐνδοξὸ θάνατο τοὺς ἀνήμπορους καὶ τὰ γυναικόπαιδα. Ἡ πόλις μεταβλήθηκε σ' ἓνα σωρὸ ἀπὸ ἐρείπια, ποὺ κάπνιζαν ... Ἀπὸ τοὺς ὑπερασπιστὰς καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Μεσολογγίου σώθηκαν μὲ τὴν ἐξοδο μόνον 1.300 ἄνθρωποι καὶ 100 γυναικόπαιδα. Οἱ ὑπόλοιποι σκοτώθηκαν ἢ αἰχμαλωτίστηκαν καὶ φορτώθηκαν γιὰ τὴν Αἴγυπτον...

Ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογγίου σκόρπισε τὸ πένθος καὶ τὴν ἀπελπίαν σ' ὅλοκληρὴν τὴν Ἑλλάδα. Ὅμως ὁ ἀχὸς τῆς ἐξόδου καὶ ἡ λάμψις ἀπὸ τὴν μπαρουταποθήκη τοῦ Καψάλη, ἔφθασαν μέχρι τὶς εὐρωπαϊκῆς Αὐλὲς καὶ τὰ Κοινοβούλια καὶ ζεσθήκωσαν πανευρωπαϊκὸ κύμα φιλελληνισμοῦ. Κι' αὐτὸ ἦταν κέρδος ἀνεκτίμητο γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ ἀγώνος.

ΞΕΝΑΓΗΣΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ

Ἄς ξανάθωμε τώρα στὸ Μεσολόγγι τοῦ σήμερα.

Μόλις περάσωμε τὴν Πύλη, βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ δύο δρόμους. Ὁ πρῶτος ἀριστερά, ὀδηγεῖ κατ' εὐθείαν στὴν πλατεία Μπότσαρη, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἄν

Τὸ Δικαστικὸ Μέγαρον τοῦ Μεσολογγίου.

Le Palais de Justice de Messolongui.

Le 20 mai 1821, Messolongui ayant à sa tête le notable A. Palamas et l'acharné D. Makris, déclencha la révolution contre les Turcs. Alex. Mavrokordatos se chargea alors du commandement de la ville et Marcos Botsaris du commandement de l'armée. Peu après, arrivèrent les forces Philhellènes Italiennes, Polonaises, Françaises, Allemandes, Suédoises et Suisses et des renforts de Céphalonie, de Zante et du Péloponèse. L'armée, ainsi rassemblée, se dirigea vers l'Épire, mais après la malheureuse bataille de Péta, elle rejoignit Messolongui pour affronter les Turcs et les empêcher de descendre dans le Péloponèse. Mais la défense de la ville était difficile car sur 3 à 4 kilomètres tout est plaine. Aussi les habitants creusèrent-ils une tranchée d'une largeur de 2 mètres et d'une profondeur de 1 m. 20. Avec cette terre ils exécutèrent des fortifications qui ne dépassaient pas la hauteur d'homme et au-dessus ils placèrent 14 vieux canons. Ce fut la fameuse «haie» de Messolongui, qui arrêta d'innombrables attaques turques.

Quand, le 25 octobre 1822, Omer Vryonis et Kioutakhis en firent le siège avec 20.000 hommes, la défense à l'intérieur de la ville comptait 500 hommes environ. Après avoir tiré sur la ville au canon pendant deux jours continuellement, les Turcs leur demandèrent de se livrer. Les assiégés prolongèrent les pourparlers jusqu'au 8 novembre, date à laquelle la flotte d'Hydra rompit le siège du côté mer et 1.700 hommes débarquèrent sur l'île de Vassiladi sous les ordres de Pétrombey Mavromikhialis, Zaimis, Londos et Déliyanis. Ce renfort encouragea les assiégés qui commencèrent même à attaquer les Turcs, leur causant des pertes importantes. L'attaque générale des Turcs ayant été trahie et ayant échoué dans la nuit de Noël, ils furent obligés de cesser leur premier siège le 31 décembre 1822.

Au cours de l'année 1823, les Messolonguites améliorèrent la fortification de la ville et confièrent la responsabilité à l'ingénieur Mikhail Kokkinis, originaire de l'île de Chios. Ce dernier agrandit la largeur de la tranchée de 6 à 7 mètres et sa profondeur de 2 mètres, creusa une avant-tranchée, haussa davantage la haie et construisit des redoutes d'une hauteur de 2 à 3m. 50.

Le 6 janvier 1824, Lord Byron arriva à Messolongui et fut accueilli chaleureusement par la foule en alarme.

Έγκαταστάσεις ιχθυοτροφείων και μιὰ καλύβα πάνω σέ πασσάλους, στὰ ήσυχα νερά τής λιμνοθάλασσας.

Installations de viviers et une cabane sur pilotis dans les eaux calmes du marais salant.

στρίψωμε δεξιά, θά δούμε τὸ μεγάλο Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο, πὺ γειτονεύει μὲ τὸν Κήπο τῶν Ἡρώων.

Ὁ Κήπος τῶν Ἡρώων εἶναι ἓνα ἀνθοστόλιστο πάρκο πολὺ περιποιημένο, πὺ ἔχει γίνε τὸ ὑπαίθριο μουσεῖο τοῦ Μεσολογγίου. Πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως ὑπάρχει σιδερένιο κιγκλιδωμα, ἐνῶ τὸ πίσω μέρος καλύπτεται ἀπὸ ἓνα λιθόκτιστο τοῖχο, πὺ ἔγινε τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὁθωνος, γιὰ νὰ προστατεύη τὸν χωμάτινο «φράκτη». Μέσα στὸ πάρκο ὑπάρχουν πάμπολλες προτομὲς τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, τὸ ἄγαλμα τοῦ Λόρδου Βύρωνος, τὸ μεγάλο μαρμάρينو μνημεῖο πὺ τὸ λένε «Κόρη τῆς Ἑλλάδος» καὶ ἓνας χωμάτινος λοφίσκος, πὺ σκεπάζει τὰ ὀστᾶ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἀποκαλεῖται «Τύμβος τῶν Ἡρώων». Ἐδῶ ψάλλεται τὸ τρισάγιο κάθε χρόνο, στὶς γιορτὲς τῆς Ἐξόδου.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸν κήπο βρεθῆκαμε ἀπέναντι σ' ἓνα πολὺ μεγάλο νεόχτιστο ξενοδοχεῖο πὺ διέθετε καὶ ἐστιατόριο. Καταλύσαμε ἐκεῖ καὶ ὁμολογοῦμε πὺς δὲν τὸ μετανιώσαμε.

Ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο κατευθυνόμεσθε πρὸς τὴν πλατεῖα Μπότσαρη, πὺ γύρω τῆς ὑπάρχουν συγκεντρωμένα ἐστιατόρια, ξενοδοχεῖα, ζαχαροπλαστεῖα καὶ καφενεῖα. Ἐκεῖ βρίσκεται καὶ τὸ Δημαρχεῖο τῆς πόλεως, τοῦ ὁποῖου ἀρκετὲς αἰθουσες ἔχουν μεταβληθῆ σὲ μουσεῖο, ὅπου φυλάσσονται πλῆθος ἀπὸ πίνακες, χειρόγραφα, χάρτες τῆς ἐποχῆς, καθὼς καὶ ὅπλα, στολὲς καὶ ἄλλα κειμήλια. Ὑπάρχουν ἐπίσης χειρόγραφα τοῦ Μπαύρον καὶ φύλλα τῆς ἔφημερίδος «Ἑλληνικὰ Χρονικὰ» τοῦ Μάγερ.

Ἄς περπατήσωμε λίγο στουὺς δρόμους τοῦ Μεσολογγίου, πὺ οἱ περισσότεροὶ ἔχουν πρόσφατα ἀσφαλτοστρωθῆ. Χάρη σ' αὐτούς, στὸ σύγχρονο ἀποχετευτικὸ δίκτυο καὶ στὴν ἐξάφάνισι τῶν ἐλῶδων ἐκτάσεων καὶ τῆς σχετικῆς δυσσομίας, ἓνα καινούργιο Μεσολόγγι παρουσιάζεται στὰ μάτια τοῦ ἐπισκέπτου. Ἀρκετὰ καινούργια καταστήματα στολίζουν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους μὲ ὁμορφες προθήκες καὶ διαλεχτὰ ἐμπορεύματα. Θά βροῦμε ἐπίσης παλιὲς ταβέρνες, μικρὰ κεντράκια καὶ οὐζὰδικα, πὺ ἔχουν συμπαθητικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ φτιάχνουν νόστιμους μεζέδες.

Ἀπὸ τὴν πλατεῖα Μπότσαρη παίρνομε κατεύθυνσι πρὸς τὰ Ν.Δ. καὶ φθάνομε στὴν περίφημη λιμνοθάλασσα, πὺ εἶναι μοναδικὴ στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν ἔκτασί της (206,5 τετρ. χιλμ.) καὶ τὸν πλοῦτο της σὲ ἐξαιρετικὰ ψάρια. Τὸ βάθος της κυμαίνεται ἀπὸ 0.30 - 0.60 μ. καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ τεράστια ἔκτασι μὲ τὰ ἀκύμαντα νερά, δίνει στὸ Μεσολόγγι ἓνα παράξενο τόνο ἡρεμίας καὶ γαλήνης. Πρόσθετη ὁμορφιὰ τῆς λιμνοθάλασσας εἶναι τὰ ἰβάρια τῆς (ιχθυοτροφεία) καὶ τὰ ψαράδικα καλύβια μέσα στὸ νερό, πὺ θυμίζουν τίς πανάρχαιες λιμναῖες κατοικίες.

Στὴν ἱστορικὴ τοποθεσία Ἄνεμόμυλος ὑπάρχει ἡ προτομὴ τοῦ Παλαμᾶ καὶ λίγο πῶ κάτω τὸ λιμάνι καὶ τὸ ξενοδοχεῖο «ΞΕΝΙΑ» τοῦ Ε.Ο.Τ. Ἀπὸ τὴν ἴδια θέσι ἀρχίζει ἓνας στενὸς ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος πέντε χιλιομέτρων, πὺ χωρίζει τὴ λιμνοθάλασσα στὴ μέση καὶ καταλήγει στὴν τοποθεσία Τουρλίδα. Ἐδῶ ὑπάρχουν ἐξοχικὰ κέντρα καὶ κατασκευάζονται ἀπὸ

Le gouvernement lui confia le commandement général de la campagne de libération de Nafpaktos et par ailleurs, il se donna pleinement à l'organisation de la défense de la ville. Mais, peu après, il tomba malade d'une pneumonie et mourut le 19 avril 1824.

Une année s'est écoulée sans que Messolongui soit troublé, mais le 15 avril 1825 arrivèrent les troupes turques qui comptaient finalement 30.000 hommes commandés par Kioutakhis, alors que la flotte turque bloquait les côtes. Messolongui comptait à ce moment-là 4.000 combattants et 8.000 civils.

Les Turcs ne cessèrent de s'attaquer à Messolongui mais les défenses de la ville les refoulaient héroïquement. Aux propositions alléchantes des Turcs, faites à sept reprises, ils répondaient : «Les clés de la ville de Messolongui sont accrochées à la bouche de nos canons».

Le 12 décembre 1825 arriva, alors devant Messolongui, Ibrahim, le Pacha d'Egypte, qui se moqua de Kioutakhis pour la faiblesse dont il avait fait preuve pendant huit mois et pour son incapacité à occuper cette «haie». Il déclara que dans 14 jours il occuperait la ville et ordonna alors un blocus général terrestre et maritime.

La situation commença à devenir épouvantable pour les assiégés. Les vivres et les médicaments diminuaient alors que la flotte hellénique ne venait à leur aide. Dans la lettre envoyée par J. Mayer au colonel Stanhope, nous lisons : «Nous sommes arrivés à un tel point que nous nous nourrissons d'animaux les plus bas. Nous souffrons de la famine et de la soif. Les maladies les plus diverses nous deciment. Mille sept cent quarante d'entre nous sont déjà morts. Plus de cent mille bombes, jetées par l'ennemi, ont détruit nos ramparts et nos maisons. Le froid nous torture car nous manquons totalement de bois. Malgré toutes ces privations, il est quand même admirable de voir le courage et le moral de notre garde. Dans quelques jours tous ces vaillants soldats s'éteindront, en martyrs devant le trône du dieu de l'indifférence du monde chrétien pour une affaire qui était la sienne... Nous vivons les derniers moments de notre existence. L'histoire nous rendra justice et la postérité pleurera sur notre grand malheur. Quant à moi, je suis fier, à la pensée même, que le sang d'un Suisse, descendant de Guillaume Tell, sera mélangé au sang des héros de la Grèce».

En décembre 1826, les Turcs occupèrent les îlots de Vassiladi et Dolma et peu après l'Aetolikon. Le blocus se retrécit ainsi de plus en plus. Les assiégés arrivèrent au bout de leur résistance. Il ne restait plus aucun espoir de salut. Mais se rendre aux Turcs leur paraissait impensable. Et, plutôt que mourir d'inanition, ils

τὸν Δῆμο τουριστικὲς καὶ λουτρικὲς ἐγκαταστάσεις, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει οὐσιαστικὰ ἡ καθαρὴ θάλασσα.

Ἀπὸ τὴν Τουρλίδα ἕνας χωματόδρομος, ἀριστερά, ὁδηγεῖ στὶς ἀλυκὲς τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου συγκεντρώνονται τεράστιες ποσότητες ἀλατιῶ.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Στὸ Δημαρχεῖο μᾶς δέχτηκε μὲ προθυμία καὶ καλωσύνη ὁ Δήμαρχος τῆς Ἱερᾶς πόλεως τοῦ Μεσολογγίου καθηγητὴς κ. Νικ. Βούλγαρης, ποῦ μᾶς μίλησε μὲ πάθος γιὰ τὴν πόλι καὶ τὰ προβλήματα τῆς.

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα, ποῦ μᾶς ἔδωσε, τὸ Μεσολόγγι ἔχει σήμερα (Ἰούλιος 1970) 14.000 κατοικοὺς, ἀλλὰ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ἀρκετὰ χαμηλὸ. Εἶναι ἐπιβεβλημένη λοιπὸν κατὰ τὰ ἐπόμενα χρόνια μιὰ σοβαρὴ ἐπέκταση σὲ ἔργα ὑποδομῆς (λιμάνι, δρόμοι, διώρυγες) καὶ σὲ βιομηχανικὰ ἔργα, ποῦ θὰ ἀξιοποιήσουν τὶς πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τῆς περιοχῆς.

Ἡδὴ ἡ ἐκβιομηχάνισις ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὴν Α.Ε. (ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ), ἡ ὁποία θὰ ἐπενδύσει 44.000.000 δολλάρια σὲ μιὰ σειρά ἔργων, ὅπως ἀλυκὴν 630.000 τόννων ἄλατος, ἐργοστάσια καθαρισμοῦ ἄλατος, παραγωγῆς ἀνθρακικῆς σόδας, χλωριούχου ἀμμωνίου, ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου κλπ., καθὼς καὶ πλήρες ὑαλοφυεῖον. Μελετᾶται μάλιστα καὶ νέα ἐπέκτασις ἄλλων 42.000.000 δολλαρίων γιὰ τὴν δημιουργία ἐργοστασίων πετροχημικῶν.

Παράλληλα ἐκτελοῦνται σοβαρὰ ἔργα γιὰ τὴν ἄρδευσι 300.000 στρεμμάτων, τὰ ὁποία θὰ ἀνεβάσουν τὴν στρεμματικὴ ἀπόδοσι ἀπὸ 500 σὲ 2.500 δραχμὲς.

Στὰ ἐκτελεσθέντα ἢ ἐκτελούμενα ἔργα ὑποδομῆς περιλαμβάνεται ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Ἀντιρρίου - Ἰωαννίνων καὶ ἡ ὁμοίᾳ Ἀντιρρίου - Ἰτέας - Θερμοπυλῶν καθὼς καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Μεσολογγίου. Πρέπει ὅμως νὰ μελετηθῇ σοβαρὰ τὸ ἐνδεχόμενο τῆς ζεύξεως τοῦ στενοῦ Ρίου - Ἀντιρρίου μὲ γέφυρα καθὼς καὶ ἡ σύνδεσις τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀντιρρίου - Ἰτέας μὲ τὴν Ἀθήνα, μὲσω Μεγάρων.

Ἄν οἱ ἐπενδύσεις συνεχισθοῦν μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ, ἡ ζωὴ τοῦ Μεσολογγίου θὰ ἀλλάξῃ ριζικὰ καὶ ὁ πληθυσμὸς του θὰ φθάσῃ τὶς 30 - 40.000 σὲ μιὰ 30ετία.

ΣΑΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὸ Μεσολόγγι ἐλευθερώθηκε στὶς 2 Μαΐου 1829 καὶ σιγὰ-σιγὰ ἀρχισαν νὰ συγκεντρώνονται οἱ διασκορπισμένοι κάτοικοι καὶ νὰ ἀνασυγκροτηθῶνται. Τὸ 1833 ἔγινε ἡ ἔδρα τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ τὸ 1835 ὠνομάσθη Δῆμος. Τέλος, τὸ 1937 ὁ τότε Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Μεταξᾶς τοῦ ἔδωσε τὴν ἐπωνυμία «Ἱερὰ Πόλις τοῦ Μεσολογγίου».

Κάθε χρόνο, τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου καὶ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαίων, γίνονται στὴν πόλι μεγάλες ἐθνικὲς τελετές, στὶς ὁποῖες παρευρίσκονται ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων, Μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἡγεσίας τῶν Ἐνόπων Δυνάμεων, καθὼς καὶ οἱ Πρεσβευτὰι τῶν χωρῶν, ἀπὸ ὅπου κατῆγοντο οἱ Φιλέλληνες, ποῦ ἔπασαν στὸ Μεσολόγγι.

Ἄν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προγραμματίσετε ἕνα ταξίδι μέχρι τὸ Μεσολόγγι τὶς μέρες αὐτές, μὴ παραλείψετε ὅμως νὰ τὸ ἐπισκεφθῆτε μιὰ ὅποια ἄλλη φορὰ. Εἶναι μιὰ πολιτεία μὲ μιὰ ἐντελῶς ἰδιαίτερη φυσιογνωμία, ποῦ δὲν θὰ βρῆτε σὲ ἄλλη πόλι.

LE NOUVEAU DIRECTEUR DE NOTRE USINE

Par décision du Président Administrateur Délégué de la Société, M. Robert DAVID est nommé, à compter du 1er mars 1971, Directeur de l'Usine de St Nicolas, en remplacement de M. Marcel PAUL appelé à de nouvelles fonctions.

décidèrent de mourir en combattant seuls; dans un dernier effort ils tentèrent une sortie au milieu des troupes ennemies. Seuls les vieux, les malades et les blessés demeurèrent, c'est Christos Kapsalis qui était chargé de s'occuper de leur sort. Il devait les rassembler dans le dépôt de poudre et y mettre le feu avec sa torche dès qu'il verrait les Turcs s'approcher.

L'exode eut lieu dans la nuit du 10 avril 1826. Les Grecs s'élançèrent en trois phalanges, protégeant au centre les femmes et les enfants. Ils comptaient sur un effet de surprise et sur l'aide des troupes helléniques de l'extérieur. Mais les Turcs n'ont pas été du tout surpris car ils avaient été renseignés par un traître trois jours avant et l'aide extérieure n'est jamais venue. Ainsi les Grecs, à l'aide de leurs seuls épées, avancèrent en se frayant un chemin parmi les hordes turques.

L'exode de Messolongui se termina par un véritable holocauste. Le vieillard Kapsalis conduisit glorieusement à la mort les handicapés, les femmes et les enfants. La ville se transforma en un tas de ruines fumantes... De tous les défenseurs et habitants de la ville de Messolongui seuls 1.300 hommes armés et 100 femmes et enfants survécurent. Les autres furent tués ou prisonniers chargés sur des bateaux pour l'Égypte...

La chute de Messolongui plongea dans le deuil et le désespoir la Grèce entière. Mais l'écho de cet exode, l'explosion du dépôt de poudre de Kapsalis arrivèrent jusqu'aux différents cours européennes et soulevèrent une vague pan-européenne de philhellénisme. Et cela représenta un immense appui dans cette lutte pour l'indépendance.

CONDUITE DANS LA VILLE

Revenons maintenant à la ville de Messolongui d'aujourd'hui.

Après avoir franchi la Porte d'Entrée, deux chemins s'ouvrent à vous. Le premier à gauche mène directement à la place Botsari qui est le centre de la ville. Celui de droite conduit au grand Hôpital Municipal, près du Parc des Héros.

Le Parc des Héros est très soigné, plein de fleurs; il a d'ailleurs été transformé en Musée de plein air. Du côté ville, il est délimité par une grille alors que, derrière il est bordé d'un mur en grosses pierres construit à l'époque d'Othon en vue de protéger la «haie» en terre. Dans le parc ont été élevés les bustes des principaux héros de la résistance et de l'Exode de Messolongui, la statue du Lord Byron ainsi qu'un grand monument en marbre que l'on appelle «La Fille de la Grèce». Vous rencontrerez également un monticule qui recouvre les os des combattants et s'appelle «Tymvos ton Iroon» (= Tombe des héros), où est dite une messe commémorative tous les ans au cours de festivités organisées.

À la sortie du Parc se trouve un grand hôtel nouvellement construit qui offre également un restaurant. Nous y avons passé la nuit et ne l'avons pas regretté du tout.

De l'hôtel, nous nous sommes dirigés vers la place Botsari bordée de restaurants, hôtels, pâtisseries et cafés. Il y a aussi là l'Hôtel de la Ville dont plusieurs salles ont été transformées en musée, où sont conservés de nombreux tableaux, manuscrits, cartes anciennes, ainsi que des armes et autres objets précieux. Il y a également des manuscrits de Byron et des journaux «Les Chroniques Helléniques» de Mayer.

Marchons un peu dans les rues de Messolongui dont la plupart sont nouvellement asphaltées. Grâce à ces rues, au réseau d'égouts moderne et à la disparition des marécages aux odeurs nauséabondes, le visiteur a devant lui une nouvelle ville. Plusieurs magasins tout nouveaux parent les rues principales et vous offrent des articles de choix. L'on trouve également des vieilles tavernes, des petits bistrotts et «ouzeries», à l'ambiance sympathique et aux mets piquants.

(suite page 21)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΚΑΙ ΑΛΛΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

- 22.11.70 'Ο κ. Χαράλαμπος Καλογρηάς, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας, και ή Δίς Γαρυφαλλιά Τσέλου.
29.11.70 'Ο κ. 'Ηλίας Σοφός, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δίς Λουκία Στεφανοπούλου.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

12. 7.70 'Ο κ. 'Αγγελος Παπαϊωάννου, του 'Χυτηρίου, και ή Δίς 'Αργυρώ Τασούλα.
4.10.70 'Ο κ. Σωτήριος 'Αρβανιτίδης, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας, και ή Δίς Αικατερίνη Χατζηκαμάρη.
29.11.70 'Ο κ. Παναγιώτης Σπανός, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δίς 'Ελένη Μπούρα.
26.12.70 'Ο κ. Σπυρίδων Τόγιας, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας και ή Δίς Θεοδοσία Δημάκη.
26.12.70 'Ο κ. Κωνσταντίνος Στυλιάρας, 'Υπομηχανικός τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας, και ή Δίς Μαρία Δημητρακογιάννη.
6. 1.71 'Ο κ. Παναγιώτης Γαλάτης, 'Εργοδηγός τής 'Υπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών, και ή Δίς Μαρία Μοσχοπούλου.
10. 1.71 'Ο κ. Κωνσταντίνος Φουτζόπουλος, του 'Αλουμινίου, και ή Δίς Κρυστάλλω Παύλου.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 19.10.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Χρήστος Νίκας, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
2.11.70 Κόρη. 'Ο κ. και ή κ. Δαγρέ, των Κεντρικών 'Υπηρεσιών.
11.11.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Καρτσιώτης, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.
15.11.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Ρεστέμης, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.
20.11.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Τρισμπιώτης, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.
22.11.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Βάγρης, τής 'Αλουμίνας.
24.11.70 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Παναγιωτόπουλος, του 'Αλουμινίου.
27.11.70 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. 'Εκτωρ Παραδείσης, τής 'Υπηρεσίας Μέτρων και Ρυθμίσεως.
11.12.70 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Καβαδίας, 'Εργοδηγός τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
18.12.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Κονταξής, του 'Αλουμινίου.
20.12.70 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Στέφανος Νικολαΐδης, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.

- 28.12.70 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Μανδάνης, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.
28.12.70 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Παππας, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.
26. 1.71 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. 'Ανδρέας Γαλανάκος, του 'Αλουμινίου.
28. 1.71 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Δημήτριος Στεφανάκης, των Γενικών Τεχνικών 'Υπηρεσιών.
14. 2.71 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Χριστόφορος Κουβδος, τής 'Αλουμίνας.
19. 2.71 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Παναγιώτης Καπετανάκης, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
26. 2.71 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Στυλιανός Καραγεώργης, των Κεντρικών 'Υπηρεσιών.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληφθέντες στην 'Εταιρία μας μετά τις 12 Νοεμβρίου 1970 και τούς εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στην 'Αλουμίνα : 'Ιων Παπαδάκης (Μηχανικός), Μιλτιάδης Εύθυμιάδης, 'Αλκιβιάδης Μπελίτσας, Γεώργιος Παντέρας, 'Ιωάννης Κολιούσης, Σπυρίδων Καρατσώλης, Κων/νος Μωραϊτάκης, Κοσμάς Μουτεβελής, Κίμων Βακάρος, Γεώργιος Βακάρος, Κων/νος Ψυρρόπουλος, Γεώργιος Μπαρμπούνης, Νικόλαος Κουβδος, 'Ανδρέας Μιχάλανας, 'Αναστάσιος Παπαγεωργίου, Χαράλαμπος 'Ιορδανίδης και Διονύσιος Καπατσούλιας (έργατοτεχνίτες).

Στό 'Αλουμίνο : 'Αθανάσιος Χριστοδουλόπουλος, 'Αναστάσιος Καραγιαννάκης, 'Ιωάννης Μποζοβίτης, Δημήτριος Μπενέκος, Στέφανος Τσαπαρέγκας, Γεώργιος Χαδούλης, Γεώργιος Τριανταφύλλου, Δημήτριος Λιάκος (έργατοτεχνίτες) και Δημήτριος Μιστίλογλου ('Εργοδηγός υπό εκπαίδευσιν).

Στις Γενικές Τεχνικές 'Υπηρεσίες : Εύθύμιος Μαναΐος, Χρήστος Κασκούτης, Στυλιανός Περίδης, Δημήτριος Στεφανάκης (έργατοτεχνίτες), Στυλιανός 'Ιωαννίδης ('Εργοδηγός) και Γεώργιος Νικολαΐδης (σχεδιαστής υπό εκπαίδευσιν).

Στό Λογιστήριο : Δημήτριος Νιαχοπέτρος (λογιστής) και Francoise Pirragelli (διατρήτρια).

Στά 'Ηλεκτρόδια : Λουκάς Παναγώτας, Νικόλαος Μπάλας και Φώτιος Μπαζεβανίδης (έργατοτεχνίτες).

Στό Χυτήριο : Χαράλαμπος Πορφύρης και 'Αθανάσιος Δέλλας (έργατοτεχνίτες).

Στό Χημείο : 'Αθανάσιος Καψής (δειγματολήπτης) και Χρήστος Τζεχερίδης (εκπαιδευόμενος παρασκευαστής).

Στις Διοικητικές 'Υπηρεσίες : Εύάγγελος Κατσίκας (βοηθός εις Ξενώνα), Βασίλειος Παπανικολάου, Δημήτριος 'Αλεξίου,

Μελισσάρης Λύτρας, Δημήτριος Μαργαρίτης, Ίωάννης Μάνος, Ευάγγελος Πικάσης, Δημήτριος Παγγός και Λουκάς Ντόσκα (πρόσθετοι χωροφύλακες).

Στην Ύπηρεσία Προμηθειών : Νικόλαος Παπαδόπουλος (υπάλληλος).

Στην Ύπηρεσία Μετρήσεων και Ρυθμίσεως : Ήλιος Πετρακάκης (έργατοτεχνίτης).

Στην Ύπηρεσία Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών : Δήμος Γαζής, Αθανάσιος Νταλιάνης, Γεώργιος Σουλτανάκης, Σπυρίδων Μαργιολακιώτης, Χρυσόστομος Παπαμυλωνάκης και Χρήστος Ντάτοικας (έργατοτεχνίτες).

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Προερχόμενος από το LRF έφθασε στο Έργοστάσιο Άγιου Νικολάου και ανέλαβε καθήκοντα Περιορισμένου Ύπηρεσίας της Γ΄ Σειράς Ηλεκτρολόγος από 1.1.1971 ό κ. Pierre Barat.

Από της ίδιας ήμερομηνίας οι κ.κ. Δημήτριος Κωτούλας και Απόστολος Κατσαδήμας ώνομάσθησαν Αρχιεργοδηγοί των Σειρών Α΄ και Β΄ αντίστοιχως, ενώ ό κ. Δημήτριος Σακελλαρίου ώνομάσθη Βοηθός Αρχιεργοδηγού της Γ΄ Σειράς Ηλεκτρολόγος.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Σημειώνομε πιό κάτω μερικές από τις επισκέψεις, που δέχθηκε το Έργοστάσιό μας από 10 Δεκεμβρίου 1970 μέχρι 23 Φεβρουαρίου 1971.

10.12.70 Έπίσκεψις πολυαριθμού ομάδος μαθητών του Λεοντείου Λυκείου Αθηνών.

20.12.70 Έπίσκεψις 40 σπουδαστών της Σχολής Χημικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

29.12.70 Έπίσκεψις 43 μελών του Κέντρου Νεότητας Κύπρου, φιλοξενούμενων του Έθνικού Ίδρυματος «Βασιλείου Παύλου».

4. 2.71 Έπίσκεψις ομάδος Αξιωματικών της Σχολής Αεροπορίας.

14. 2.71 Έπίσκεψις 43 μελών της Χ.Ε.Ν. Αθηνών.

14. 2.71 Έπίσκεψις του Συλλόγου των έν Αττική Λακεδαιμονίων.

22. 2.71 Έπίσκεψις ομάδος επιτελών Αξιωματικών της τεχνικής επιθεώρησης του Αρχηγείου Αεροπορίας, υπό τον Ύποπτεράρχον κ. Παναγ. Καραγιάννην.

23. 2.71 Έπίσκεψις ομάδος επιτελών Αξιωματικών της 30 ΔΑΥ, υπό τον Ύποπτεράρχον κ. Ίωάννην Γιαννακόπουλον.

25. 2.71 Έπίσκεψις του Γυμνασίου Κορωπίου.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

Στις 22 και 23 Δεκεμβρίου 1970 διοργανώθηκε στον κινηματογράφο «ΑΚΤΗ» των Ασπρων Σπιτιών ή καθιερωμένη πλέον από την Έταιρία Χριστουγεννιάτικη γιορτή για τα παιδιά του Προσωπικού της.

Ένα τεράστιο έλατο στόλιζε την μιá γωνιά της αίθουσας του κινηματογράφου, που ήταν και τις δυό ήμερες άσφυκτικά γεμάτη από παιδιά και ώρισμένους γονείς. Ό κ. Lacroix, Προϊστάμενος των Διοικητικών Ύπηρεσιών, διεβίβασε τις εύχες της Έταιρίας, ενώ ένας... πραγματικός Αϊ-Βασίλης μοίρασε δώρα σε περισσότερα από χίλια εκατό (!) παιδιά, που είχαν γεννηθί από το 1957 μέχρι το 1970.

Η όμορφη γιορτή έκλεισε με την προβολή κινηματογραφικών ταινιών για παιδιά και με την γενική αναγνώρισι, ότι όλα τα δώρα ήταν καλοδιαλεγμένα και έντυπωσιακά.

Με την εύκαιρία, που μιλάμε για τα περασμένα Χριστούγεννα, θα ήταν σοβαρή παράλειψις να μην αναφέρωμε την ώραιότητα διακόσμηση των Ασπρων Σπιτιών καθ' όλη την διάρκεια των εορτών. Η Ύπηρεσία Οικισμού είχε στολίσει όλους τους κεντρικούς δρόμους με γιρλάντες, δέντρα και άστέρια από πολύχρωμα λαμπρόνια, που κάθε βράδυ έδιναν ένα φαντασμαγορικό θέαμα στην πόλι μας και ένθουσίαζαν τόσο τους τόπιους, όσο και τους πολυπληθείς επισκέπτες, που είχαν έλθει να περάσουν τις γιορτές μαζί με τους δικούς τους στα Ασπρα Σπίτια.

ΡΟΥΤΙΝΑ

Άσπρίζει ή μέρα στην άνατολή, έρχεται, μάς λέει μιá καλημέρα, πηδά Ίταλία - Ίσπανία, κολυμπάει στον Άτλαντικό και ξεγενρώνει στην Άμερική. Ό Ειρηνικός της τρώει άρκετές ώρες ώσπου να βγη στο «Φούτζι» της Ίαπωνίας. Μετά μετράει τους κίτρινους και δε βρίσκει άκρη. Ρωτάει αν άποφάσισαν οι Ίνδοι να φάνε τις ιερές τους άγελάδες, κοιτάζει Βιετνάμ - Καμπότζη πώς κοντά στο ξερό καίγεται και το χλωρό. Πιό δώθε βλέπει ένα χορό «όριεντάλ», που χορεύουν οι άραβοϊσραηλινοί, και μάς ζανάρχεται.

Αϊώνιο δρομολόγιο σε όλα τα μήκη και τα πλάτη και δέν το βαρέθηκε, ούτε είχε ποτέ άτύχημα.

Η διαρκής και όμοια έργασία σε βοηθάει να γίνης ξεφτέρει και ρομπότ στο ίδιο πράγμα, αλλά μετά έρχεται ή συνήθεια και ή ρουτίνα, μιá καταθλιπτική και στείρα κατάσταση, που σου μειώνει την όρεξη για δουλειά. Ένώ ή άλλαγή είναι δημιουργική, εύχάριστη και ένδιαφέρουσα. Κάτι καινούργιο μαθαίνεις με αὐτήν. Το μυστικό αυτό, το ζέρει και ό Μανωλιός της παροίμιας.

Όσοι είμαστε από άγροτικές περιφέρειες και είχαμε τη φύση εργοδότη, μάς είχε καλομάθει με όμορφα και πλούσια φυσικά σκηνικά και με ύγιεινή και ποικίλη έργασία : Όργωμα, σπορά, κλάδεμα και... «Θέρος - τρύγος - πόλεμος». Μά, έλα που δέν πλήρωνε τοίς μετρητοίς και δέν τηρούσε και το όκτάωρο, άσε που είχε μέσα και θεομηνίες. Γι' αυτό προσχωρήσαμε στη βιομηχανία. Θά είπής ούτε δεμένει, ούτε καρφωμένοι είμαστε. Έλευθερα πουλιά ! (Έμένα μου λές ! Έχει κάτι άλυσίδες ή ζωή, που σε μπαγαλωώνει και άντε μετά έσύ να κουνηθής).

Όσοι πάλι είναι από πόλεις, μιλάνε για τις διάφορες διασκέδασεις, που υπάρχουν στα κέντρα. Ποιές και πόσες είναι αυτές, έγω δέν τις ζέρω, γιατί είμαι από χωριό.

Λένε πώς όσοι βασανίζονται από άνια και ρουτίνα δέν έχουν βάθος. Τί είναι ό άνθρωπος, πηγάδι ή φαράγγι νάχη βάθος ; Δέν μπορεί να καταλάβω !

Στη διαρκή μάχη, που λέγεται ζωή, οι έχθροι είναι πολλοί και διάφοροι και πολεμούνται με διαφορετικά όπλα, που θα τα βρούμε μόνοι μας. Στην περιπτωσι αυτή, άγάπα την δουλειά και κάνε την διασκέδαση. Πώς δηλαδή, τη διασκέδαση θα την ήθελες για δουλειά !..

Όλα τα έπαγγέλματα έχουν τη ρουτίνα τους. Ρώτησες τον κουλουρα πώς μαζεύει φράγκο - φράγκο το μεροκάματο ; Ρώτησες τον Ώνάση αν βαρέθηκε να μετρά ή καράβια του ;

Έπειτα μένουν τέσσερις - πέντε ώρες της ήμέρα και τα ρεπό. Ύπάρχουν τόσα ώφέλιμα και τερπνά πράγματα να κάνης, άνάλογα με την κλίση σου :

Άνοιξε κάποιο βιβλίο και μη φοβάσαι τις όξείες. Δέν βγάζουν μάτια. Βγές βόλτα με την πεθερά σου και πέστε τα τέτ-α-τέτ. (Όσοι δέν έχουν, να φροντίσουν να άποχτήσουν. Δέν ζέρου τί χάνουν !)

Τά ψάρια πεινάνε. Πάρε λίγο ψωμοτύρι και ένα άγκίστρι και τάισέ τα. Μπορεί να φιλοτιμηθί κάποιος σπάρος και να καρφωθί στο άγκίστρι, να βρής ύστερα τους φίλους και να λές : Έπασα ένα ψάρι τόσο !!

Άν έχης έλευθερο πρωινό, κάνε μιá δουλειά στο σπίτι να ακούσης και τη «Λάουρα» ή το «Ένα κορίτσι άλλοιώτικο άπ' τ' άλλα». Η πάρε ένα κομμάτι ξύλο από ευγενές κούτσουρο και σκάλισε κορνίζα να βάλης τη φωτογραφία του έργοδηγού σου ! Κήπο, γλάστρες δέν έχεις ; Φύτεψε άνθη, πρασινάδα, μαρούλια, να γίνη και ή καρδιά σου άνθοκήπιο.

Όποιος μπορεί να είναι χαρούμενος, τα βλέπει όλα χαρούμενα γύρω του. Σκεπτόμενος τί καλό κατώρθωσε μέχρι τώρα, παίρνε θάρρος να προχωρήσει για άλλες νίκες. Η όπομονή και έπιμονή δέν πρέπει να αφήνουν χώρο για πλήξη και ρουτίνα. Οι πιό μεγαλειώδεις νίκες είναι αυτές που πετυχαίνει ό άνθρωπος μέσα του, στον εαυτό του, ξεριζώνοντας τα άσχημα συναισθήματα και καλλιερώντας στη θέσι τους ενεργητικές και προοδευτικές δυνάμεις.

Χρήστος Σίδηρης
Άλουμίνα

Μερικά στιγμιότυπα από την
 του Χριστουγεννιάτικου δένδρου.
 φωτογραφία ο προϊστάμενος των
 Υπηρεσιών κ. Lacroix διαβιβάζει
 Έταιρίας προς τα παιδιά και το

Στις άλλες φωτογραφίες, ο άκούρ
 σίλης μοιράζει δώρα προς τα πα
 προλαβαίνει ούτε να... ανασάνη!..

Quelques instantanés pris au cou
 fête de l'Arbre de Noël. Sur notre
 le Directeur Administratif M. Lacr
 voeux de la Société aux enfants et

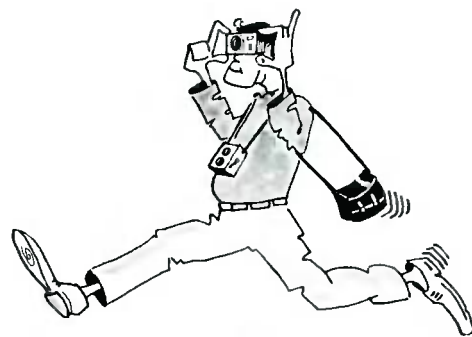
Sur les autres, le Père Noël, toujo
 distribue les jouets aux enfants et
 le temps de...respirer!...

μορφή γιορτή
Στην πρώτη
Διοικητικῶν
τις εὐχές τῆς
ὄς γονεῖς των.

αστος "Αἰ-Βα-
ιδιά, χωρίς νά

Τὸ φωτο-ρεπορτάζ

le reportage illustré

rs de la petite
première photo,
oix, adresse les
à leurs parents.

urs infatigable,
n'a même pas

1

Τρεις φωτογραφίες από το «άπεριτίφ» που οργανώθηκε στο Έργοστάσιο στις 19.2.1971 με την ευκαιρία της αναχώρησης του πρώην Δ/τού του Έργοστασίου μας κ. Paul.

Trois photos prises au cours de l'apéritif organisé à l'Usine le 19.2.1971 à l'occasion du départ de l'ancien directeur de notre Usine, M. Paul.

2

3

Στις 4 Ίανουαρίου 1971 έγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς θέσεως σὲ λειτουργία τῆς Γ' Σειρᾶς Ἡλεκτρολύσεως παρουσία τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κ. Massol, τὸν ὁποῖον βλέπομε στὸ μέσον τῆς φωτογραφίας ὀμιλοῦντα πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας. Δεξιὰ διακρίνονται οἱ κ.κ. Paul καὶ Χαριτάτος.

Le 4 janvier 1971 a été inauguré le démarrage de la troisième Série d'Electrolyse en présence de M. Massol, que nous voyons au milieu de notre photo au cours de son allocution. A droite on distingue MM. Paul et Caritato.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

1

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου τῶν ἐργατοῦπαλλήλων τῆς Ἐταιρίας κ. Δελαβέκουρας ἀποχαιρετᾷ με θερμὰ λόγια ἐκ μέρους τοῦ Προσωπικοῦ τὸν ἀπερχόμενον κ. PAUL καὶ τοῦ ἐκφράζει τὶς εὐχαριστίες γιὰ ὅλα ὅσα ἐπραξε ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐταιρίας.

2

Ὁ Γενικός Διευθυντής κ. Massol πλέκει τὸ ἐγκώμιο τοῦ κ. PAUL, τὸν ὁποῖον διακρίνομε στὰ δεξιὰ του. Στὸ δεξιὸ ἄκρον τῆς φωτογραφίας ὁ νῦν Διευθυντής τοῦ Ἐργοστασίου κ. David καὶ στὸ ἀριστερὸ ὁ κ. Χαριτάτος

3

Καὶ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία: Οἱ κ.κ. Massol, Paul καὶ David δέχονται, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀπεριτίφ, νὰ ποζάρουν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ».

A GAUCHE

1

Le Président du Syndicat des ouvriers et employés de la Société M. Delavékouras, salue de la part du personnel, M. Paul, et lui exprime ses vifs remerciements pour tout ce qu'il a fait pour le personnel de la Société.

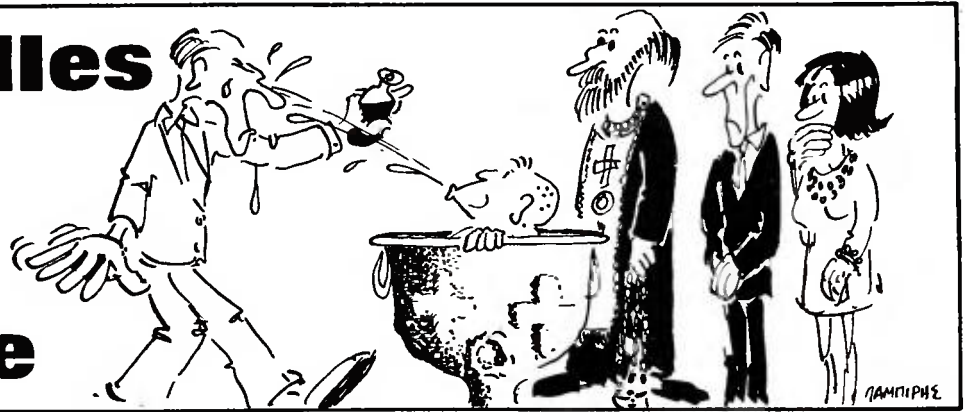
2

Monsieur Massol fait l'éloge de M. Paul, que nous voyons à sa droite. A l'extrême droite de la photo, on reconnaît Monsieur David et à gauche M. Caritato.

3

Et une photo en souvenir: MM. Massol, Paul et David, posent, à l'issue de l'apéritif, pour les lecteurs d' AL-REVUE.

Nouvelles De La Famille

FIANÇAILES

Nous sommes heureux d'annoncer les fiançailles suivantes:

- 22.11.70 de M. Charalambos Kalogrias, du Service Electrique, et Mlle Garyfallia Tselou.
29.11.70 de M. Ilias Sofos, des Services Techniques Généraux, et Mlle Loukia Stefanopoulou.

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants:

12. 7.70 de M. Aguelos Papaioannou, de la Fonderie, et Mlle Argyro Tassoula.
4.10.70 de M. Sotirios Arvanitidis, du Service Electrique, et Mlle Aikaterini Chatzikamari.
29.11.70 de M. Panayotis Spanos, des Services Techniques Généraux, et Mlle Elēni Boura.
26.12.70 de M. Spyridon Toyas, du Service Electrique, et Mlle Théodossia Dimaki.
26.12.70 de M. Constantinos Styliaras, sous-ingénieur du Service Electrique, et Mlle Maria Dimitrakoyanni.
6. 1.71 de M. Panayotis Galatis, agent de maîtrise du Service Manutentions et Transports, et Mlle Maria Moschopoulou.
10. 1.71 de M. Constantinos Fountzopoulos, de l'Aluminium, et Mlle Krystallo Pavlou.

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes:

- un fils, chez M. et Mme Christos Nikas, du Service Electrique, le 19.10.70.
une fille, chez M. et Mme Dagrés, des Services Centraux, le 2.11.70.
un fils, chez M. et Mme Nicolaos Kartsiotis, des Services Techniques Généraux, le 11.11.70.
un fils, chez M. et Mme Ioannis Restemis, des Services Techniques Généraux, le 15.11.70.
un fils, chez M. et Mme Ioannis Trismbiotis, des Services Techniques Généraux, le 20.11.70.
un fils, chez M. et Mme Nicolaos Vaguis, de l'Alumine, le 22.11.70.
une fille, chez M. et Mme Georgios Panayotopoulos, de l'Aluminium, le 24.11.70.
une fille, chez M. et Mme Hector Paradissis, du Service Mesures et Régulation, le 27.11.70.
une fille, chez M. et Mme Ioannis Kavadias, agent de maîtrise du Service Electrique, le 11.12.70.

- un fils, chez M. et Mme Georgios Kontaxis, de l'Aluminium, le 18.12.70.
une fille, chez M. et Mme Stefanos Nicolaïdis, des Services Généraux, le 20.12.70.
un fils, chez M. et Mme Ioannis Mandanis, des Services Techniques Généraux, le 28.12.70.
une fille, chez M. et Mme Nicolaos Pappas, des Services Techniques Généraux, le 28.12.70.
un fils, chez M. et Mme Andreas Galanakos, de l'Aluminium, le 26.1.71.
une fille, chez M. et Mme Dimitrios Stefanakis, des Services Techniques Généraux, le 28.1.71.
une fille, chez M. et Mme Christoforos Kouvdos, de l'Alumine, le 14.2.71.
un fils, chez M. et Mme Panayotis Kapetanakis, du Service Electrique, le 19.2.71.
un fils, chez M. et Mme Stylianos Karageorgis, des Services Centraux, le 26.2.71.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 12.11.70 et leur présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Alumine: Ion Papadakis (Ingénieur), Miltiadis Efthymiadis, Alkiviadis Belitsas, Georgios Panderas, Ioannis Kolioussis, Spyridon Karatsolis, Constantinos Moraitakis, Kosmas Moutevelis, Kimon Vakaros, Georgios Vakaros, Constantinos Psyropoulos, Georgios Barmbounis, Nicolaos Kouvdos, Andreas Michalainas, Anastassios Papageorgiou, Charalambos Iordanidis et Dionyssios Kapatsoulis (ouvriers).

Aluminium: Athanassios Christodouloupoulos, Anastassios Karayannakis, Ioannis Bozovitis, Dimitrios Benekos, Stefanos Tsaparegas, Georgios Chadoulis, Georgios Triantafyllou, Dimitrios Liakos (ouvriers) et Dimitrios Mistiloglou (agent maîtrise en formation).

Services Techniques Généraux: Efthymios Manaios, Christos Kaskoutis, Stylianos Peridis, Dimitrios Stefanakis (ouvriers), Stylianos Ioannidis (agent maîtrise) et Georgios Nicolaïdis (dessinateur en formation).

Comptabilité: Dimitrios Niachopetros (comptable) et Françoise Pipparelli (perforatrice).

Electrodes: Loucas Panayotas, Nicolaos Balas et Fotios Baxevanidis (ouvriers).

Fonderie: Charalambos Porfyris et Athanassios Delias (ouvriers).

Laboratoire: Athanassios Kapsis (échantillonneur) et Christos Tzecheridis (aide Labo).

Service Administratifs: Evanguelos Katsikas (aide à la maison d'Administration), Vassilios Alexiou, Melissaris Lytras, Dimitrios Margaritis, Ioannis Manos, Evanguelos Pikassis, Dimitrios Pagos et Loucas Doskas (Gendarmes gardiens).

Service Achats: Nicolaos Papadopoulos (employé).

Service Mesures et Régulation: Ilias Petrakakis (ouvrier).

Service Manutentions et Transports: Dimos Gazis, Athanassios Dalianis, Georgios Soultanakis, Spyridon Maryolakiotis, Chrysostomos Papamylonakis et Christos Datsikas (ouvriers).

MUTATIONS - PROMOTIONS

Le 1.1.1971 M. Pierre Barat, en provenance du LFR, a pris ses fonctions de Chef de Service Aluminium, Série «C», de notre Usine de Saint-Nicolas.

A cette même date, MM. Dimitrios Kotoulas et Apostolos Katsadimas ont été respectivement nommés contremaîtres des Séries «A» et «B», alors que M. Dimitrios Sakellariou a été nommé contremaître adjoint de la Série «C» à l'Electrolyse.

VISITES

Nous notons ci-dessous, quelques visites du 10 décembre 1970 au 23 février 1971.

- 10.12.70 Visite d'élèves du Lycée Léonin d'Athènes.
- 20.12.70 Visite de 40 étudiants de l'Université de Salonique, Section Chimie.
- 28.12.70 Visite de 43 membres du Centre de Jeunesse Chypriote, invités par l'Institution Nationale «Roi Paul».
- 4. 2.71 Visite d'un groupe d'Officiers de l'Ecole de l'air.
- 14. 2.71 Visite de 43 membres de l'Union des Jeunes Chrétiennes (X.E.N.) d'Athènes.
- 14. 2.71 Visite de l'Association des Lacédémoniens d'Attique.
- 22. 2.71 Visite d'un groupe d'Officiers de l'Etat Major de l'air (Inspection technique), avec le Lieutenant-Colonel M. Panayotis Karayannis.
- 23. 2.71 Visite d'un groupe d'Officiers de l'Etat-Major de la 30ème D.A.Y., avec le Lieutenant-Colonel M. Ioannis Yannakopoulos.
- 25. 2.71 Visite du Gymnase de Koropi.

ARBRE DE NOEL

Les 22 et 23 décembre 1970 fut organisé dans la salle du cinéma «AKTI» d'Aspra Spitia l'«Arbre de Noël» de la Société pour tous les enfants de son personnel.

Un immense sapin décorait un coin de la salle du cinéma qui fut, pendant les 2 jours plein d'enfants et souvent de parents. M. Lacroix, Chef des Services Administratifs, formula les voeux de la Société, alors qu'un véritable... Père Noël distribuait les cadeaux à plus d'un millier d'enfants nés entre 1957 et 1970...

Le joyeux après-midi se termina par une projection de films pour ces enfants, tout heureux et impressionnés par leurs jouets.

En parlant de Noël, nous ne manquerons pas de faire remarquer à cette occasion, la décoration d'Aspra Spitia durant toutes ces fêtes. Le Service Cité avait décoré toutes les rues principales de guirlandes, d'arbres, d'étoiles et de lampignons scintillants.

Ce fut un spectacle renouvelé chaque soir qui rejoint non seulement l'oeil des Aspra Spitiotes, mais aussi celui de nos visiteurs.

MESSOLONGUI

(suite de la page 13)

Si vous quittez la place Botsari et que vous vous dirigez vers le Sud-Ouest, vous arrivez au fameux marais salant, unique en Grèce pour sa superficie de 206,5 km² et sa richesse en poissons exceptionnels. Sa profondeur varie de 0,30 à 0,60 m. et toute cette énorme superficie d'eau paisible, donne à Messolongui un étrange calme. Les viviers donnent au marais une certaine beauté et les cabanes des pêcheurs dans l'eau rappellent les anciennes habitations lacustres.

L'ECONOMIE ET L'AVENIR DE LA VILLE

Nous avons été accueillis à la Mairie avec beaucoup d'empressement et de gentillesse, par le Maire de Messolongui, le professeur M. Nic. Vulgaris, qui s'est entretenu avec nous, très passionné par sa ville et ses problèmes.

Conformément aux éléments qu'il nous a fournis, Messolongui compte aujourd'hui (juillet 1970), 14.060 habitants, mais le niveau de vie est assez bas. Il est donc nécessaire, à l'avenir, de prévoir un important investissement pour travaux d'infrastructure (port, routes, canaux) et travaux industriels qui valoriseront les sources de richesse de la région.

Déjà l'industrialisation a commencé avec la S. A. «MESSOLONGUI» qui investira 44 millions de dollars dans une série de travaux, tels que salin de 630.000 tonnes de sel par an, usines de nettoyage du sel, de production de carbonate de soude, de chlorure d'ammoniaque, de brome, acide de magnésium etc. ainsi qu'une verrerie complète. On étudie également un nouvel investissement de 42 millions de dollars qui seraient affectés à la construction d'usines de produits chimiques dérivés du pétrole.

Des travaux importants sont parallèlement en cours d'exécution pour l'irrigation de 300.000 stremmas qui porteront le revenu par stremma cultivable de 500 à 2500 Drs.

Parmi les travaux d'infrastructure exécutés ou à exécuter on comprend la route nationale Antirrion - Ioannina et la route nationale Antirrion - Itéa - Thermopylès ainsi que le port de Messolongui. Mais l'on doit sérieusement envisager la jonction Rion - Antirrion par un pont et la liaison de la route nationale Antirrion - Itéa avec Athènes, par Mégara.

Si les investissements continuent au même rythme, la vie de Messolongui changera totalement et sa population s'élèvera d'ici une trentaine d'années, à 30 à 40.000 personnes.

EN CONCLUSION

Messolongui fut libéré le 2 mai 1829 et petit à petit ses habitants dispersés se regroupèrent. En 1833 ce fut le siège du Département d'Etolie et Acarnanie et en 1835 elle fut transformée en Commune. Enfin, en 1937, le Gouverneur de la Grèce de l'époque, Ioannis Métaxas, lui donna le titre de «Ville Sacrée de Messolongui».

Tous les ans, le samedi et le jour des Rameaux, de grandes festivités nationales se déroulent ici, auxquelles assistent le Chef de l'Etat, des Membres du Gouvernement et de l'Etat Major des Forces Armées, ainsi que les Ambassadeurs représentant les diverses nationalités des Philhellènes morts à Messolongui.

Nous vous conseillons de ne pas manquer de faire un tour jusqu'à Messolongui un de ces jours et de visiter cette ville à caractère tout à fait particulier que vous ne trouverez pas ailleurs.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ

ΜΕ ΤΟΝ

Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Με την συνέντευξι του Προέδρου της Λέσχης «ΜΕΔΕΩΝ» κ. Νικ. Κούτση, την οποία καταχωρήσαμε στο προηγούμενο τεύχος, εγκαινιάσαμε μιὰ καινούργια σειρά συνεντεύξεων: Τις συνεντεύξεις των Προέδρων!..

Συνεχίζομε λοιπόν, σήμερα, με την παρουσίασι του κ. Γιάννη Φιλίππου, υπαλλήλου των Γενικών Τεχνικών Υπηρεσιών της Έταιρίας μας και συγχρόνως Προέδρου του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων των Μαθητών του Γυμνασίου "Ασπρων Σπιτιών.

Ο κ. Φιλίππου είναι ένας συμπαθητικός... πενηντάρης, σοβαρός και πολύ εύγενικός. Η συζήτησις μας έγινε σε μιὰ άτμόσφαιρα φιλική και με άπόλυτη ειλικρίνεια, αρχίζοντας από την περασμένη ζωή του, για την όποια μάς είπε τα εξής:

—Γεννήθηκα τό 1920 στό Πόρτ-Σαϊδ της Αιγύπτου, όπου και παρηκολούθησα τό σχολείο της Έλληνικής Κοινότητας, 6 χρόνια Δημοτικό και 4 Γυμνάσιο. Έπειτα πήγα στό Γαλλικό Λύκειο για τρία χρόνια, πριν εισέλθω στην τεχνική Σχολή της Έταιρίας της Διώρυγος του Σουέζ, στό τμήμα των λεβητοποιών - συγκολλητών, όπου εδιδάχθηκα και σχέδιο. Τελείωσα τη Σχολή σε 4 χρόνια και άμέσως προσελήφθηκα στην ίδια Έταιρία σαν τεχνικός υπάλληλος και σχεδιαστής. Μετά από τρία χρόνια μου έγινε μετάθεσις στό Σχεδιαστήριο και τό 1965 έγινε Προϊστάμενος του Γραφείου των Σχεδιαστών και παρέμεινα στην ίδια θέση μέχρι τό τέλος περίπου του 1964, που γύρισα στην Ελλάδα.

—Με τι άσχοληθήκατε, κύριε Φιλίππου, μόλις ήλθατε στην Ελλάδα;

—Άρχισα να άναζητώ μιὰ σίγουρη έργασία σε μιὰ σοβαρή Έταιρία και μπορώ να πώ, ότι στάθηκα τυχερός γιατί πολύ σύντομα, και συγκεκριμένα τον Φεβρουάριο του 1965, έγινε ή πρόσληψις μου στην Α.Ε. Άλουμίσιον της Ελλάδος.

—Ποιά ήταν ή πρώτη σας άπασχόλησις στην Έταιρία μας;

—Τά δύο πρώτα χρόνια εργάσθηκα σαν διερμηνεύς - εκπαιδευτής στη Σχολή της Έπαγγελματικής Έκπαιδεύσεως της Έταιρίας. Δηλαδή είχα την ευθύνη της μεταφράσεως στην ελληνική των μαθημάτων, που έφθαναν έτοιμα από τη Γαλλία. Παράλληλα έκανα τον διερμηνέα των Γάλλων εκπαιδευτών κατά την διάρκεια της διδασκαλίας στην τάξι, καθώς και στην πρακτική έφαρμογή. Τέλος, μαζί με τους Γάλλους εκπαιδευτάς, κάναμε τον έλεγχο των άποτελεσμάτων. Έπί πλέον έκανα και τά σχέδια των κομματιών, που έπρεπε να κατασκευάσουν οι μαθηταί της Σχολής.

—Ποιά ήταν τά άντικείμενα της διδασκαλίας στη Σχολή;

—Έκτός από τά βασικά μαθήματα τόνου, φραιζας, έφαρμοστού και λεβητοποιιού, είχαμε και διδασκαλία μαθηματικών και σχεδίου καθώς και μαθημάτων γαλλικής από ιδιαίτερο δάσκαλο.

—Τι άποτελέσματα έδωσε ή Έπαγγελματική Έκπαιδευσις;

QUI EST QUI...

A ASPRA SPITIA

UNE

INTERVIEW

DE

M. YANNIS FILIPPOU

L'interview du Président du Club «MEDEON», M. Nic. Koutsis, que nous avons publiée, dans notre précédent numéro, inaugure une nouvelle série d'interview: Celles des Présidents!...

Nous continuons donc aujourd'hui, en vous présentant M. Yannis Filippou, employé aux Services Techniques Généraux de notre Société et, en même temps, Président de l'Association des Parents et Tuteurs des Elèves du Gymnase d'Aspra Spitia.

M. Filippou est un homme de cinquante ans environ, sympathique, sérieux et très gentil. Notre conversation se déroula dans une atmosphère amicale et avec une franchise absolue. Nous avons commencé par sa vie antérieure sur laquelle il nous raconta les anecdotes suivantes:

—Je suis né à Port-Said (Egypte) en 1920; j'y suivi à l'Ecole de la Communauté Hellénique les 6 classes du Primaire et les 4 du Gymnase. Je suis ensuite allé

—Κατά τη γνώμη μου, είχαμε πολύ καλά αποτελέσματα.

—Πού το αποδίδεται αυτό;

—Πρώτα - πρώτα είχε γίνει σωστή επιλογή των μαθητών, πολλοί από τους οποίους είχαν ήδη ώριμες τεχνικές γνώσεις ή είχαν κάνει και μερικές τάξεις Γυμνάσιο. Ανεξάρτητα όμως από αυτό, όλοι οι μαθηταί έδειξαν μία έντυπωσιακή προθυμία για μάθησι. Έπειτα το σύστημα εκπαίδευσης ήταν πολύ καλά μελετημένο: εύκολο, αλλά αποτελεσματικό. Τέλος, η καταβολή μίας άφοσιωμένης προσπάθειας εκ μέρους των εκπαιδευτών, συνέβαλε όπως ούποτε στα καλά αποτελέσματα.

—Ποιά είναι η μετέπειτα εξέλιξίς σας στην εργασία, κύριε Φιλίππου;

—Μετά την Έπαγγελματική Έκπαίδεισι τοποθετήθηκα στο τμήμα της προληπτικής συντηρήσεως και μεταξύ των ετών 1966 - 1968 ασχολήθηκα με τις μελέτες διαφόρων μηχανημάτων για την καλύτερη απόδοσι αυτών και την εφαρμογή της πλέον ενδεδειγμένης συντηρήσεως. Το 1968 δημιουργήθηκε το Γραφείο Έλέγχου Μετάλλων, στο οποίο αποσπάσθηκα και το οποίο με έστειλε για μία 20ήμερη μετεκπαίδεισι στον Δημόκριτο (Κέντρον Πυρηνικών Έρευνών) για την απόκτησι της άδειας χειρισμού των συσκευών άκτινων Χ και άκτινων Γ. Το 1969 έκανα ακόμη μία μετεκπαίδεισι ενός μηνός στην Γαλλία και μέχρι σήμερα εξακολουθώ να εργάζομαι σαν έλεγκτής μετάλλων.

—Φαντάζομαι ότι η εργασία σας θα είναι ενδιαφέρουσα, με αυτές τις παράξενες άκτινες Χ και Γ.

—Όμολογώ πως την εργασία μου την βρίσκω αληθινά ενδιαφέρουσα, γιατί ο έλεγχος είναι πολλαπλός, δηλαδή οπτικός, με συσκευή υπερέχων και με την μέθοδο των διεισδυτικών υγρών, εκτός από τις άκτινες Χ και Γ. Έπειτα με τον έλεγχο προλαμβάνονται οι απρόβλεπτες ζημιές των εγκαταστάσεων, που μπορεί να έχουν ανυπολόγιστες επιπτώσεις τόσο στην παραγωγή όσο και στον ανθρώπινο παράγοντα με την μορφή κάποιο ατυχήματος.

—Προβλήματα αντιμετώπιζετε στην εργασία σας;

—Όχι συχνά. Το σπουδαιότερο είναι ο περιορισμός του χρόνου, που έχομε στη διάθεσι μας για κάποιον έλεγχο. Σε ώριμους εγκαταστάσεις δεν μπορούμε να κάνομε έλεγχο οποιαδήποτε στιγμή, γιατί απλούστατα δεν μπορεί να διακοπεί η λειτουργία τους. Έτσι εκμεταλλεούμαστε όσο μπορούμε καλύτερα τον χρόνο των προγραμματισμένων διακοπών, στην διάρκεια του οποίου πρέπει να γίνουσι όλοι οι επιβαλλόμενοι έλεγχοι. Η εργασία μας λοιπόν απαιτεί προσοχή, άφοσίωσι και εύσυνειδησία.

—Έξω από την εργασία σας, πως διαθέτετε τον ελεύθερο χρόνο σας;

—Με εύχαριστεί πάρα πολύ η άπασχόλησι στον μικρό μου άνθόκηπο και λαχανόκηπο, που έχω δημιουργήσει στην αυλή του σπιτιού μου. Επίσης διαθέτω ένα μεγάλο μέρος από τον ελεύθερο χρόνο μου στην παρακολούθησι των παιδιών μου κατά την διάρκεια της μελέτης των.

—Ποιά είναι η μορφή της οικογενείας σας, κύριε Φιλίππου;

—Η οικογένειά μου αποτελείται από την σύζυγό μου, έμένα και τις δύο κόρες μας, ηλικίας 15 και 16 ετών, που φοιτούν στο Γυμνάσιο Άσπρων Σπιτιών.

—Με τι ψυχαγωγείσθε και πως διασκεδάζετε;

—Για ψυχαγωγία υπάρχει ο κινηματογράφος, έξω από το σπίτι, και η τηλεόρασις, όταν μένωμε μέσα. Στην τελευταία περίπτωση μπορεί ν' ακούσω και λίγη καλή μουσική από πάνω, στο οποίο παίζει η σύζυγός μου, που είναι διπλωματούχος δασκάλα του Ωδείου.

—Όσο για διασκέδασι, τα πράγματα περιορίζονται σε κάποιο μικρό φεστιβάλ με φίλους ή σ' ένα ταξίδι στην Άθήνα, όπου μπορείς φυσικά να διασκεδάσθης μ' όποιον τρόπο θέλεις.

—Θέλετε τώρα να τελειώσωμε τη συζήτησί μας με λίγα λόγια για την κοινωνική σας, ως ποίμε, δράσι; Νομίζω πως τα τελευταία χρόνια είσθε στο Συμβούλιο του Συλλόγου των Γονέων και Κηδεμόνων των Μαθητών του Γυμν. Άσπρων Σπιτιών.

—Σωστά. Τα δύο προηγούμενα χρόνια ήμουν Γραμματέσι του Συλλόγου, ενώ μετά τις εκλογές του 1970 ανέλαβα την θέση του Προέδρου.

—Ποιόν σκοπό εξυπηρετεί η ύπαρξις του Συλλόγου, κύριε Φιλίππου;

au Lycée Français pendant trois ans, avant d'entrer à l'Ecole Technique de la Société du Canal de Suez, à la Section des Chaudronniers-Soudeurs, où j'ai également appris le dessin. J'ai fini cette Ecole en quatre ans et j'ai été tout de suite embauché par cette même Compagnie comme employé technique et dessinateur. Après 4 ans j'ai été muté au Bureau des Dessinateurs et en 1956 nommé Chef du Bureau des Dessinateurs, poste que j'ai occupé jusqu'à fin 1964 environ lorsque je suis venu en Grèce.

—Quelle situation aviez-vous, M. Filippou à votre arrivée en Grèce?

—J'ai commencé à chercher un travail sûr auprès d'une Société sérieuse, et je peux dire que j'ai eu beaucoup de chance, car en très peu de temps, et précisément en février 1965, j'ai été embauché à la S.A. Aluminium de Grèce.

—Quelle fut votre premier poste dans notre Société?

—Les deux premières années j'ai travaillé comme traducteur-moniteur aux cours de Formation Professionnelle de la Société. C'est-à-dire que j'avais la responsabilité des traductions en Grec des leçons, qui venaient de France toutes prêtes. Je faisais parallèlement l'interprète des moniteurs Français au cours de la leçon en classe, ainsi que pendant l'application pratique. Enfin, avec les moniteurs Français, nous procédions au contrôle des résultats. En plus, je faisais les plans des pièces qui devaient être exécutées par les élèves de l'Ecole.

—Quels furent les sujets de l'enseignement à l'Ecole?

—En plus des leçons de base sur le tour, la fraiseuse, l'ajustage et la chaudronnerie, nous enseignions des leçons de mathématiques et de dessin, ainsi que des leçons de français avec un professeur particulier.

—Quels furent les résultats de la Formation Professionnelle?

—A mon avis, nous avons eu d'excellents résultats.

—A votre avis à quoi sont dus ces résultats?

—Tout d'abord, la sélection des élèves fut excellente et certains d'entre eux avaient déjà quelques notions techniques, ou avaient terminé quelques classes de Gymnase. Mais, indépendamment de cela, tous les élèves montrèrent un empressement impressionnant pour l'enseignement. Puis, le système d'enseignement fut très bien étudié: Facile, mais efficace. Enfin, l'effort et le dévouement de la part des enseignants, contribuent sûrement à ces bons résultats.

—Quelle a été ensuite l'évolution de votre carrière à A.D.G.?

—Après la Formation Professionnelle j'ai été muté au Service Entretien Préventif et de 1966 à 1968 je me suis occupé de l'étude des divers appareils en vue de leur meilleur rendement et de l'application de l'entretien le plus approprié. En 1968 fut créé le Bureau de Contrôle des Métaux, où j'ai été détaché, et qui m'a envoyé pour un stage de 20 jours à Dimocritos (Centre des Recherches Atomiques) pour l'obtention du permis de manipulation des appareils de rayons X et rayons Gamma. En 1969 j'ai fait un autre stage de perfectionnement d'un mois en France et jusqu'à ce jour je travaille comme contrôleur de métaux.

—Je suppose que votre travail doit être très intéressant avec ces étranges rayons X et Gamma.

—J'avoue que je trouve mon travail extrêmement intéressant, car le contrôle est multiple, c'est-à-dire, soit optique, soit avec un appareil supersonique soit avec la méthode des liquides pénétrants, soit avec rayons X et Gamma. De plus, avec ce contrôle l'on prévient les dégâts imprévus des installations, qui peuvent avoir des conséquences incalculables tant sur la production que sur le Personnel sous la forme d'un accident.

—Avez-vous des problèmes dans votre travail?

—Σκοπός του Συλλόγου είναι κατ' αρχήν η στενή συνεργασία με τον Σύλλογο των καθηγητών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των παιδιών. Έπειτα έρχεται η μέριμνα για την επάνδρωση του Σχολείου με διδακτικό προσωπικό, τον έφοδιασμό του με όργανα διδασκαλίας και την αντιμετώπιση των γενικών δαπανών λειτουργίας και συντηρήσεως.

—Μπορείτε να μās δώσετε περισσότερες πληροφορίες για τὸ Γυμνάσιο;

—Τὸ Γυμνάσιο Ἀσπρων Σπιτιῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι παράρτημα τοῦ Γυμνασίου Ἀραχώβης. Εἶναι πλήρες, δηλαδή λειτουργοῦν καὶ οἱ 6 τάξεις, καὶ ἔχει 160 μαθητὰς με 7 καθηγητὰς, συμπεριλαμβανομένου φυσικὰ καὶ τοῦ Γυμναστοῦ. Ὁ ἐξοπλισμὸς του με ὄργανα διδασκαλίας εἶναι πολὺ καλὸς, ἀν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἔχομε ἀγοράσει ὄργανα φυσικῆς καὶ χημείας, προπλάσματα ἀνθρωπολογίας, πρωτομὴ ἀνθρώπου σὲ τομῆ, σκελετὸ ἀνθρώπου ἀπὸ πλαστικὸ, ταριχευμένα πτηνὰ καὶ ἔντομα, μηχανὴ προβολῆς φωτεινῶν διαφανειῶν καὶ ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ἀπὸ τέτοιες διαφάνειες με διδακτικὸ περιεχόμενο, συσκευὴ μαγνητοφώνου καὶ ἀρκετὰ βιβλία γιὰ τὴν σχολικὴ βιβλιοθήκη, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ μιὰ μεγάλη ἑλληνικὴ ἐγκυκλοπαίδεια.

—Τι προβλήματα ἀντιμετωπίζει ὁ Σύλλογος ἢ τὸ Γυμνάσιο γενικώτερα;

—Πρῶτα-πρῶτα τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεξαρτητοποίησης τοῦ Γυμνασίου. Σὲ συνεργασία με τὴν Διεύθυνσι τῆς Ἐταιρίας ἔχομε προβῆ σὲ ἐπανελημμένα διαβήματα πρὸς τὶς ἀρμόδιες ἀρχές καὶ ἔχομε λάβει τὴν ὑπόσχεσι, ὅτι τὸ Γυμνάσιο θὰ λειτουργήσῃ ὡς ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο σχολικὸ ἔτος.

Σὰν Σύλλογος ἀντιμετωπίζομε τὸ πρόβλημα τῆς ἀποχῆς τῶν περισσοτέρων γονέων ἀπὸ τὸν Σύλλογο. Ἐπὶ 160 μαθητῶν μόνον οἱ γονεῖς τῶν 80 εἶναι γραμμένοι στὸν Σύλλογο, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς πολὺ λίγοι ἐρχονται στὶς συγκεντρώσεις ἢ στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις. Ἐτσι τὸ χρηματικὸ ποσὸν ἀπὸ τὶς συνδρομὲς εἶναι ἀσήμαντο καὶ ἀν ἡ Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιχορηγοῦσε τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν δαπανῶν μας, ὁ Σύλλογος θὰ βρισκόταν σὲ ἀδυναμία νὰ ἐκπληρώσῃ τὶς οικονομικὲς του ὑποχρεώσεις.

Ἐπίσης ὁ Σύλλογος φροντίζει γιὰ τὴν τοποθέτησι στὸ Γυμνάσιο ἐνὸς καθηγητοῦ Ἀγγλικῶν καὶ τὴν ἱδρυσι στὰ Ἀσπρα Σπίτια ἐνὸς Φροντιστηρίου γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τῶν τελειοφοιτῶν γιὰ τὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ πρόβλημα, ποὺ πρέπει νὰ λυθῆ ὀπωσδήποτε, εἶναι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ καινούργιου κτιρίου τοῦ Γυμνασίου μέχρι τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι, ὥστε καὶ τὸ Γυμνάσιο νὰ στεγασθῆ ὅπως ἐπιβάλλεται, καὶ ἡ ἀνεξαρτητοποίησίς του νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο. Στὴν πραγματικότητά ἡ Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος ἐδέχθη νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὸ καινούργιο αὐτὸ κτίριο.

—Pas souvent. L'essentiel est la limite du temps que nous avons à notre disposition pour faire un contrôle. Dans certaines installations nous ne pouvons pas effectuer le contrôle à n'importe quel moment, car les installations ne peuvent pas être arrêtées. Ainsi nous profitons autant que possible du temps des arrêts prévus, au cours desquels nous devons effectuer tous les contrôles qui s'imposent. Notre travail exige donc attention, dévouement et conscience.

—En dehors de votre travail, que faites-vous pendant vos moments libres?

—J'aime beaucoup m'occuper de mon petit jardin et de mes fleurs, dans la cour de ma maison. Je consacre également, une grande partie de mon temps à suivre les études de mes enfants.

—Quelle est votre situation de famille M. Filippou?

—Ma famille se compose de mon épouse et de nos deux filles âgées de 15 et 16 ans, qui vont au Gymnase d'Aspra Spitia.

—Quels sont vos distractions?

—Pour nous distraire, il y a le cinéma, quand nous sortons et la télévision quand nous restons à la maison. Quand je ne sors pas j'écoute ma femme jouer de piano. Elle est diplômée du Conservatoire.

Quant aux amusements, nous nous limitons à une partie entre amis ou à un voyage à Athènes où l'on peut naturellement se distraire comme on veut.

—Voulez-vous nous dire, pour terminer, quelques mots sur votre activité sociale, pour ainsi dire? Je crois que ces dernières années vous êtes membre du Comité de l'Association des Parents des Elèves du Gymnase d'Aspra Spitia.

—Oui. Pendant les deux dernières années j'étais le Secrétaire de l'association, et au cours des élections de 1970 j'ai été élu Président.

—Quel est le but de l'existence de l'Association M. Filippou?

—Le but de l'Association est avant tout, la collaboration étroite avec les Professeurs pour faire face aux problèmes des enfants. Ensuite c'est le souci d'obtenir pour l'Ecole le personnel enseignant nécessaire, de nous procurer le matériel indispensable et de faire face aux dépenses de fonctionnement et d'entretien.

—Pouvez-vous nous donner quelques renseignements supplémentaires concernant le Gymnase?

—Le Gymnase d'Aspra Spitia est toujours une Annexe du Gymnase d'Arachova. Il est complet, c'est-à-dire, qu'il a 6 classes en fonctionnement avec 160 élèves et 7 professeurs, y compris naturellement le professeur de la Culture Physique. Il est bien équipé si l'on prend en considération que nous avons acheté des appareils de physique et de chimie, des modèles d'anthropologie, un buste de l'homme en coupe, un squelette en plastique, des oiseaux et insectes embaumés, un appareil de projection de diapositives avec un grand nombre de slides à vocation éducative, un magnétophone et beaucoup de livres pour la bibliothèque de l'Ecole, dont une grande Encyclopédie Hellénique.

—Quels sont les problèmes qui se posent le plus généralement à votre Association?

—En premier lieu, c'est le problème de l'indépendance du Gymnase. En collaboration avec la Direction de la Société nous avons fait à plusieurs reprises des démarches auprès des autorités compétentes et avons eu la promesse que le Gymnase serait indépendant dès la prochaine année scolaire.

Nous devons faire face au problème du désintéressement des parents vis-à-vis de notre Association. Le Gymnase compte 160 élèves, mais 80 parents seulement sont inscrits parmi lesquels très peu assistent aux réunions et aux assemblées Générales. Ainsi les revenus provenant des cotisations des membres sont insigni-

(suite page 30)

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΛΙΓΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

UN PEU DE TOURISME EN ITALIE

του κ. Serge Bailly

Στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε ένα όδοιπορικό με τίτλο «Διασχίζοντας την Γιουγκοσλαβία με αυτοκίνητο», που έγραψε ειδικά για το περιοδικό μας ο ψυχοτεχνικός κ. Bailly, γνωστός σε όλους μας από τα... τέστ προσλήψεως. Σήμερα μάς ξεναγεί σε μερικά πολύ ενδιαφέροντα μέρη της Ιταλίας, για να συνεχίσει στο επόμενο τεύχος με την Γαλλία, τερματίζοντας στο Παρίσι, του οποίου θα μάς δώσει μια συνοπτική, αλλά πολύ κατατοπιστική εικόνα.

Για τα άρθρα, που μάς έδωσε και γι' αυτά, που θα ακολουθήσουν, του εκφράζομε και από τη θέση αυτή τις θερμές μας ευχαριστίες.

Πήρατε λοιπόν το φέρρι-μπώτ και ξεμπαρκάρετε μαζί με το αυτοκίνητό σας στο Brindisi. Για να ξανασυναντήσετε τη Γαλλία, σας άπομένει να διασχίσετε την Ιταλία.

Εάν δεν έχετε πολύ καιρό στη διάθεσή σας, επιβάλλεται μία μόνον λύσις: Να πάρετε τον αυτοκινητόδρομο, που συναντάτε στο Μπάρι, και να ταξιδέψετε μέχρι το τούνελ των Λευκών Όρεών ή μέχρι τον αύχένα του όρους Genèvre «καταπίνοντας» τα 1200 περίπου χιλιόμετρα της Autostrada del Sol (Αυτοκινητόδρομος του Ήλιου), που σαν πραγματική κορδέλλα διασχίζει κατά μήκος ολόκληρη την χερσόνησο και διέρχεται από την Νεάπολι, την Ρώμη, την Φλωρεντία, την Μπολόνια και το Μιλάνο, έχοντας κάθε 25 χιλιόμετρα ένα σταθμό βενζίνης και κάθε 50 ένα εστιατόριο. Στόν αυτοκινητόδρομο αυτόν επιτυγχάνομε εξαιρετική μέση ταχύτητα, αλλά δεν βλέπομε σπουδαία πράγματα, ούτε καν τον Βεζούβιο, διότι περνάμε πίσω, ούτε την

«Si vous passez en voiture par la Yougoslavie». Tel était le titre de l'article écrit pour nous dans le dernier No AL Revue par M. Bailly, notre sympathique psychotechnicien. Il nous conduit aujourd'hui dans de ravissants coins d'Italie, pour continuer ensuite par la France et aboutir à Paris, dont il nous donnera un aperçu rapide mais précis.

Qu'il trouve ici nos plus vifs remerciements pour l'aide qu'il nous apporte.

Vous avez donc pris le ferry-boat et vous débarquez à Brindisi avec votre voiture. Il nous reste à traverser l'Italie pour rejoindre la France.

Si vous avez très peu de temps, une seule solution s'impose: prendre l'autoroute que vous attrapez à Bari, et filez jusqu'au tunnel du Mont Blanc ou jusqu'au col de Mont Genève en avalant les quelques 1200 kms de l'Autostrade Del Sol, véritable ruban posé tout au long de la péninsule, passant par Naples, Rome, Florence, Milan, avec tous les vingt-cinq kilomètres une station service et tous les cinquante un restauroute. On y réalise des moyennes sensationnelles, mais on ne voit pas grand-chose, même pas le Vésuve, car on passe derrière, et ni Rome, ni Florence, ni Milan, que l'on contourne à peu près complètement. Le tout est de ne pas «cuire» son moteur et de vérifier le niveau de l'huile de temps en temps! En débarquant à 16 h. à

Ρώμη, την Φλωρεντία και το Μιλάνο, που τις παρακάμπτομε σχεδόν όλως διόλου. Το πάν είναι να μην «κάψωμε» τόν κινητήρα και να ελέγχωμε την στάθμη του λαδιού από καιρό σε καιρό ! Ξεμπαρκάροντας στις 16.00' ή ώρα στο Brindisi, μπορούμε να διανυκτερεύσωμε τὸ ἴδιο βράδυ στὴν Νεάπολι, και να φθάσωμε τὸ ἐπόμενο βράδυ στὸ Chamonix.

Μονάχα μιὰ συμβουλή : Γιά φαγητὸ ἢ γιά ὕπνο, ἀκόμη και γιά μιὰ σύντομη στάθμευσι, ἀφήστε τὸν αὐτοκινητόδρομο και ἀναζητήστε κανένα πανδοχεῖο σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πολυάριθμες κωμοπόλεις, που εἶναι διεσπαρμένες στὴν Ἰταλία. Σὰς συνιστοῦμε λοιπὸν τὸ Benevento, πρὶν ἀπὸ τὴν Νεάπολι ἢ τὸ Orvieto, μεταξὺ Ρώμης και Φλωρεντίας, μετὸ περίφημο λευκὸ κρασί του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ἀποφύγετε τὴν ἀπώλεια χρόνου ψάχνοντας γιά ξενοδοχεῖο σὶς μεγάλες πόλεις. Παράλληλα σὰς ὑποδεικνύομε ἕνα Μοτέλ 400 δωματίων στὴν εἴσοδο τοῦ Μιλάνου, πάνω ἀκριβῶς στὸν αὐτοκινητόδρομο, στὸ ὕψος τοῦ ἀεροδρομίου, ὅπου θὰ βρῆτε πάντοτε θέσι.

Ἄλλὰ ἐὰν ἔχετε τὸν καιρὸ, πράγμα που σὰς εὐχόμεθα, διότι ἡ Ἰταλία εἶναι πραγματικὰ μιὰ ἐξαιρετικὰ τουριστικὴ χώρα, σὰς προτεινομε ἕνα εἰδικὸ δρομολόγιο, που ἀναφέρεται στὴν πιὸ ωραία τῆς ἐπαρχία : τὴν Τοσκάνη.

Πρέπει να ἀφήσετε τὸν Αὐτοκινητόδρομο τοῦ Ἡλίου εἴτε στὸ Terni, εἴτε στὸ Orvieto, μετὰ τὴν Ρώμη. Ἀπὸ τὸ Terni, θὰ συναντήσετε πρῶτα τὸ Spoleto και ὕστερα θὰ ἐπισκεφθῆτε μετὸν ἄνεσί σας τὴν Assise και θὰ σταθμεύσετε στὴν Perugia.

Ἡ Assise, ἀπλωμένη σὲ σχῆμα κορώνας στὸ ἀμφιθέατρο που σχηματίζουν οἱ λόφοι τῆς, ἀνάμεσα στὸν ναὸ τοῦ San Francesco, που ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ἐκκλησίες χτισμένες ἢ μιὰ πάνω στὴν ἄλλη, και στὸ θαυμαστὸ μοναστήρι τοῦ τάγματος τῶν Κλαρισσῶν, δὲν εἶναι μάλλον πολιτεία, ἀλλὰ ἕνα πραγματικὸ στολίδι. Ἡ Perugia εἶναι μιὰ πόλις, που βρίσκειται κατὰ τὸ ἥμισυ ἀκόμη στὴν ἐποχὴ τῆς Ἀναγεννήσεως και που ἔχει μιὰ τελειῶς ξεχωριστὴ χάρι και ἕνα σημαντικὸ μουσεῖο ζωγραφικῆς. Ἐὰν ἔχετε καιρὸ, πηγαίνετε κατόπι μιὰ βόλτα ἀπὸ τὸ Gubbio. Θὰ βρεθῆτε στὴν καρδιά τοῦ μεσαιῶνος.

Ἕνας ἄλλος τρόπος εἶναι να ἀφήσετε τὸν αὐτοκινητόδρομο στὸ Orvieto και να ζαναπάρτε τὸν παλιὸ δρόμο Βορρά - Νότου, που εἶναι ἀρκετὰ ἀνώμαλος, ἀλλὰ ἰδιαίτερα γραφικὸς και συναντὰ πάλι τὴν Φλωρεντία περνώντας ἀπὸ τὴν Sienna και τὸν San Gimignano, δυὸ ὑπέρογες πόλεις, μοναδικές στὸ εἶδος τους, τόσο ἢ μιὰ, ὅσο και ἡ ἄλλη. Ἡ πρῶτη εἶναι δόλοκληρη κτισμένη ἀπὸ τὸ ἕνα και τὸ ἄλλο μέρος ἑνὸς μοναδικοῦ δρόμου, που στρέφεται σχηματίζοντας ὁμόκεντρος κύκλους και τυλίγεται σὰν ἕνα σχοινὶ πάνω στὸ ἔδαφος, γιά νὰ τελειώσῃ στὴν κεντρικὴ πλατεία, στὴν ὁποία δεσπόζει ἕνα ψηλὸ καμπαναριὸ και ὅπου μιὰ φορὰ τὸ χρόνο διεξάγονται ἵπποδρομίες σὲ στυλ Ἀναγεννήσεως. Στὴν ἄλλη ζεπετάγονται σὰν ἀγκάθια οἱ 47 πύργοι τῆς, που ὁ καθένας ἔχει ἀνεγερθῆ ἀπὸ κάποιον ἄρχοντα τῆς πόλεως, μετὰ ἄσπρη πέτρα που τὴν ψήνει ὁ ἥλιος, και δεσπόζουν ἀπὸ ἐκεῖ ψηλὰ τῶν ἀμπελώνων, διότι ὁ κάθε πρῶχοντας ἤθελε να βάλῃ τὸ κεφάλι του πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τοῦ γειτόνά του !

Πρέπει να δῆτε τὴν Τοσκάνη εἴτε τὴν ἄνοιξι, εἴτε τὸ φθινόπωρο. Τότε τὸ τοπίο ζετυλιγεται μπροστὰ στὰ μάτια σας σὰν ἐκεῖνο που βλέπομε στὸ φόντο τῆς προσωπογραφίας τῆς Τζοκόνα. Τοπίο ὄνειρεμένο, μετὰ τοὺς λόφους του μετὰ τὸ καφετὶ χρῶμα σκεπασμένους μετὰ τὸ ἀσημι τῶν ἐληῶν, μετὰ τὶς κοιλάδες τὶς γεμάτες ρυάκια και μετὰ τὰ κάστρα του που βρίσκονται παντοῦ, πάνω σ' ὅλες τὶς κορυφές, σὲ κάθε καμπὴ τοῦ δρόμου.

Πρέπει να ἔχετε τὸν καιρὸ να ἐπισκεφθῆτε τὴν πόλι τῶν μουσειῶν, που εἶναι ἡ Φλωρεντία. Ὁκτὼ μέρες δὲν ἀρκοῦν, τόσα πολλὰ ὑπάρχουν γιά να δῆτε ! Περίπου 45 μουσεῖα ἢ ἐκκλησίες ἢ πινακοθήκες ! Ἄλλὰ ὅταν θὰ ἔχετε δῆ τὸ σπουδαιότερο, ἐκεῖνο τῶν Offices, δίπλα ἀκριβῶς στὸ περίφημο Castel Vecchio, που δεσπόζει μετὰ τὰ τεῖχη και τὸν πύργο του τῆς πλατείας τῶν Ἀρχόντων, ὅπου μπορούμε να φάμε σὲ μικρὰ ὑπαίθρια ἐστιατόρια, ὅταν θὰ ἔχετε δῆ τὸ σπίτι τοῦ Μιχαῆλ Ἀγγέλου, τὸ μουσεῖο τοῦ Bargello και τὸ μουσεῖο τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου βλέπομε τὰ μισοτελειωμένα γλυπτὰ τῆς, μὴν ξεχάσετε να πάτε να στοχασθῆτε μέσα στὴν ἀπέραντη μαρμάρινη αἴθουσα τοῦ τάφου τῶν Μεδίκων, μπροστὰ σὶς παράξενες φιογῶρες τῆς Νύχτας και τῆς Αὐγῆς, και ἐπίσης να πάτε να περάσετε ἀπὸ τὸ πλακόστρωτο τῆς ἐκκλησίας Santa Croce, που ὅλες οἱ πλάκες εἶναι στολισμένες μετὰ τὰ ἐμβλήματα τῶν 276 ἀρχόντων τῆς Φλωρεντίας και ὅπου βρίσκονται οἱ τάφοι τεσσάρων ἀπὸ τοὺς

(συνέχεια σελίδα 30)

Brindisi, on peut coucher à Naples, le soir même et arriver le lendemain soir à Chamonix.

Un seul conseil : pour manger ou pour dormir et faire étape, décrochez de l'autoroute et aller chercher une auberge dans un des très nombreux petits bourgs qui parsèment l'Italie. Nous vous recommandons ainsi avant Naples, Benevento, ou Orvieto, entre Rome et Florence, et son fameux vin blanc. Cela vous évitera de perdre du temps à rechercher un hôtel dans les grandes villes. Mais nous vous signalons quand même un motel de 400 chambres aux portes de Milan sur l'autoroute même à la hauteur de l'aérodrome et où vous avez toujours de la place !

Mais si vous avez un peu de temps, ce que nous vous souhaitons, car l'Italie est vraiment un exceptionnel terrain touristique, nous vous proposons un itinéraire spécial et concernant sa plus belle province : la Toscane.

Il faut sortir de l'Autostrade Del Sol, soit par Terni, soit par Orvieto après Rome. Par Terni, vous passez d'abord à Spolète, et ensuite, vous visitez longuement Assise, et faites étape à Pérouse.

Assise, étalée en couronne dans son cirque de collines, entre son église à trois niveaux et son adorable couvent de Clarisses, n'est presque pas une ville, mais quasiment un décor. Pérouse est une ville dont la moitié appartient encore à la Renaissance et qui a une élégance toute particulière et un musée de peinture remarquable. Si vous avez le temps, faites ensuite un détour par Gubbio : vous vous y retrouverez en plein Moyen Age.

Ou bien vous sortez de l'autoroute à Orvieto et reprenez l'ancienne route Nord-Sud, assez accidentée mais particulièrement pittoresque, qui rejoint Florence en passant par Sienna, et San Gimignano : deux villes merveilleuses, et l'une et l'autre unique en leur genre. La première est entièrement construite par une seule voie concentrique qui tourne sur elle et s'enroule comme une corde posée sur le sol, pour venir se terminer sur la place centrale dominée par le campanile et où se court, une fois par an, une course de chevaux dans le style Renaissance. L'autre est hérissée de quarante sept tours chacune érigée par un des seigneurs de la ville et dominant les vignes du haut de leur blondeur de pierres cuites au soleil, chacun d'eux voulant placer sa tête plus haut que celle de son voisin !

Il faut voir la Toscane soit au printemps, soit en automne. Alors le paysage se déroule devant vos yeux comme celui que l'on voit dans le fond du portrait de la Joconde. Paysage de rêve, avec ses collines couleur terre de sienne couvertes de l'argent des oliviers, ses vallées ruisselantes, et ses châteaux partout, sur tous les sommets, à tous les détours de la route.

Il faut avoir le temps de visiter la ville musée qu'est Florence. Huit jours n'y suffisent pas, tant il y a à voir. Quelques 45 musées, ou églises, ou galeries ! Mais si vous avez vu le principal, celui des Offices, tout à côté du fameux Castel Vecchio qui domine de ses murailles et de sa tour la place de la Seigneurie où l'on peut manger à l'air libre dans de petits restaurants, si vous avez vu la Maison de Michel - Ange, et le musée du Bargello, et le Musée de l'Académie où l'on voit ses sculptures inachevées, n'oubliez pas d'aller méditer dans l'immense salle de marbre du tombeau des Médicis, devant les étranges figures de la Nuit ou de l'Aube, et aussi d'aller fouler les dalles toutes ornées des emblèmes des 276 seigneurs florentins de l'église Santa Croce où se trouvent les tombeaux de quatre des plus grands florentins, Galilée, Machiavel, Dante et Rossini. Mais surtout et enfin n'oubliez pas d'aller visiter le couvent de San Marco dans toutes les cellules duquel Fra Angelico peignit une fresque, adorable, quasi irréaliste.

Et après vous jetterez un coup d'œil sur la grande et belle place centrale de Bologne et ses colonnades, avant de reprendre la direction de Milan et de ses usines. Mais il vous restera dans les yeux le souvenir d'un des plus hauts lieux du monde.

Ἡ Λέσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

Παρουσιάζουμε πῶς κάτω τὴν δρᾶσι τῆς Λέσχης μας ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1970 μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1971.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Στὶς 17 Δεκεμβρίου 1970, στὸν κινηματογράφο «ΑΚΤΗ» τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν, προεβλήθη γιὰ τὰ Μέλη τῆς Λέσχης ἡ γαλλικὴ ταινία «Τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς» (Les choses de la vie). Ἡ ταινία αὐτὴ τοῦ Jean Delux μὲ τούς ἠθοποιούς Romy Schneider, Michel Piccoli καὶ Lea Massari πού εἶχε κερδίσει τὸ χρυσοῦν βραβεῖον τῶν γάλλων κριτικῶν, ἄφησε πολὺ καλὲς ἐντυπώσεις στοὺς 800 περίπου θεατὰς, πού κατέκλησαν τὴν αἴθουσα στὶς δύο προβολές.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Λέσχης διοργάνωσε μὲ ἐπιτυχία χορευτικὴ βραδιά γιὰ τὰ Μέλη, στὴν αἴθουσα τοῦ Καφέ - Ζαχαροπλαστείου τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν.

Τὸ καλλιτεχνικὸ μέρος τοῦ προγράμματος ἐκράτησε ἡ ὀρχήστρα τῶν BARE - CASE, πού διετήρησε ἀμείωτο μέχρι τὸ τέλος τὸ κέφι τῶν 270 ἀτόμων, πού παρευρέθησαν σ' αὐτὴ τὴν ἐκδήλωσι.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Στὶς 17 Ἰανουαρίου ἐγίνε τὸ καθιερωμένο κόψιμο τῆς πίττας τῆς Λέσχης στὸ Ἐντευκτήριό τῆς, παρουσία 200 περίπου Μελῶν. Τυχεροὶ τῆς βραδιάς ἦσαν ἡ Δις Καίτη Φωτιάδου καὶ ὁ κ. Γιάννης Βασιληᾶς, πού βρῆκαν στὸ «κομμάτι» τους ἀπὸ ἕνα συμβολικὸ νόμισμα.

Τὸ ἴδιο βράδυ, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς λήξεως τοῦ πρωταθλήματος πίνγκ - πόνγκ, ἐγίνε ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων στοὺς νικητὰς. Διεξήχθησαν ἐπίσης δύο φιλικοὶ ἀγῶνες μεταξύ τῶν κ.κ. Βασ. Μπόζοβιτς καὶ Εὐάγγ. Νικολάνδου (νικητῆς ὁ κ. Μπόζοβιτς μὲ 2 - 1 σέτ) καὶ τῶν κ.κ. Στ. Σταρᾶ καὶ Κ. Βάλλα (νικητῆς ὁ κ. Σταρᾶς μὲ 2 - 1 σέτ.).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πίττα, σὲ ὅλους τοὺς παρευρεθέντες προσεφέρθησαν ποτὰ καὶ ἀναψυκτικὰ ἐκ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου.

ΠΙΝΓΚ - ΠΟΝΓΚ

Ὅπως γράψαμε καὶ στὸ προηγούμενο τεῦχος, τὸ πρωτάθλημα πίνγκ-πόνγκ ἄρχισε στὶς 4 Νοεμβρίου 1970, ἔληξε δὲ στὶς 17 Ἰανουαρίου 1971.

Συνολικὰ ἔλαβαν μέρος 32 ἀθληταί, 13 στὴν πρώτη κατηγορία καὶ 19 στὴ δεύτερη. Ἐτσι διεξήχθησαν 210 ἀγῶνες, μὲ μέσο ὅρον 5 ἀγῶνες κάθε βράδυ.

Νικηταί τῆς πρώτης κατηγορίας ἀνεδείχθησαν οἱ ἐξῆς : Πρῶτος Κ. Βάλλας, δεύτερος Δ. Φιλακουρίδης, τρίτος Σ. Σταρᾶς, τέταρτος Δ. Ξανθόπουλος.

Στὴν δεύτερη κατηγορία ἔχομε τοὺς ἐξῆς νικητὰς : Πρῶτος Ε. Νικολάνδος, δεύτερος Π. Παπαδημητρίου, τρίτος Pierre Debrais καὶ τέταρτος Β. Μπόζοβιτς.

Στοὺς νικητὰς καὶ τῶν δύο κατηγοριῶν τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Λέσχης ἀπένευμε κύπελλα καὶ μετᾶλλα.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΣΚΑΚΙΟΥ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἐφέτος διοργανώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ πρωτάθλημα σκακιῦ μεταξύ μαθητῶν, οἱ ὅποιοι ἐχωρίσθησαν σὲ 4 ὁμίλους. Οἱ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος συνεχίζονται.

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ δημοσιεύσωμε περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν νικητῶν.

ΓΗΠΕΔΟΝ ΜΠΑΣΚΕΤ - ΒΟΛΛΕ-Υ·

Μὲ ἐπέκτασι τοῦ παλαιοῦ γηπέδου βόλλεϋ καὶ ἀνάλογη διαρρυθμίσι τοῦ χώρου, δημιουργήθηκε στὴν ἴδια θέσι καὶ ἕνα γηπεδο μπάσκετ. Ἡ Λέσχη ἀγόρασε καινούργιες μπασκέτες καὶ δοκοὺς τοῦ βόλλεϋ, ἐνῶ πολὺ σύντομα θὰ γίνῃ ἡ ἐγκατάστασις ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ γηπέδου.

ΓΗΠΕΔΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Συνεχίζονται μὲ γοργὸ ρυθμὸ οἱ ἐργασίες ἀποπερατώσεως τοῦ καινούργιου Σταδίου τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν καὶ πολὺ σύντομα οἱ φίλοι τοῦ ποδοσφαίρου θὰ παρακολουθήσουν τὸν πρῶτον ἀγῶνα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λέσχης κ. Νικ. Κούτσῆς ἐνῶ κομει τὴν πατροπαράδοτη πίττα, κάτω ἀπὸ τὴν ... ἀγρυπνὴ παρακολούθησι τῶν κ.κ. Καρυδιά καὶ Κώττη.

Le Président du Club M. Nic. Koutsis coupe le traditionnel gâteau des rois en compagnie de MM. Karydias et Kottis.

Notre Club MEDEON

Nous reportons ci-dessous, l'activité de notre Club du 10 novembre 1970 au 15 février 1971.

SEANCE CINEMATOGRAPHIQUE

Le 17 décembre 1970, dans la salle du cinéma «AKTI» d'Aspra Spitia, une projection du film français «Les choses de la vie» a eu lieu pour les membres du Club. Ce film, de Jean Deluc avec, comme principaux acteurs, Romy Schneider, Michel Picoli et Léa Massari, qui avait reçu la médaille d'or des critiques français, a fortement impressionné les quelque 800 spectateurs qui ont participé aux deux séances.

SOIREE DANSANTE

Le Comité de Club a organisé la veille du Nouvel An, une soirée dansante pour ses membres; ce fut un grand succès, dans la salle du Café - Pâtisserie d'Aspra Spitia.

Au programme, l'orchestre des BARE - CASE a créé une excellente ambiance, jusqu'à la fin de la soirée, aux 270 personnes qui assistèrent à cette manifestation.

GATEAUX DES ROIS

La petite fête traditionnelle du gâteau des Rois se déroula dans le local du Club le 17 janvier en présence de 200 membres environ. Les plus chanceux de la soirée furent Melle Kitty Fotiadou et M. Jean Vassiliadis, qui trouvèrent dans leur morceau de gâteau la pièce de monnaie symbolique.

Au cours de cette même soirée et à l'occasion de la fin du tournoi de ping-pong, eut lieu la distribution des prix aux vainqueurs. Deux rencontres amicales eurent lieu entre MM. Vass. Bozovits et Evang. Nicolandos (vainqueur M. Bozovits par 2 - 1 jeux) et entre MM. St. Staras et K. Vallas (vainqueur M. Staras par 2 - 1 jeux).

A part le gâteau des Rois, le Comité a offert à tous ceux qui étaient présents boissons et rafraîchissements.

PING - PONG

Nous avons parlé, dans notre précédent numéro, du tournoi de ping - pong qui avait commencé le 4 novembre 1970 pour se terminer le 17 janvier 1971.

32 joueurs au total participèrent à ce tournoi, 13 à la première série et 19 à la deuxième. 210 rencontres se déroulèrent à raison de 5 rencontres, en moyenne, chaque soir.

Les vainqueurs de la première série furent : premier M. K. Vallas, second M. D. Filakouridis, troisième M. S. Staras et quatrième M. D. Xanthopoulos.

A la deuxième série : le vainqueur fut M. E. Nicolandos, le deuxième M. P. Papadimitriou, le troisième M. Pierre Debrais et le quatrième M. V. Bozovits.

Le Comité du Club a distribué aux vainqueurs des deux séries coupes et médailles.

TOURNOI D'ECHECS ELEVES

Cette année, pour la première fois, a été organisé un tournoi d'échecs juniors. Ces derniers se divisent en 4 groupes et les rencontres se poursuivent encore.

Dans notre prochain numéro nous publierons les détails de ces rencontres et les noms des vainqueurs.

TERRAIN DE BASKET - BALL

L'extension de l'ancien terrain de volley et un aménagement approprié des lieux nous donnent également, maintenant un terrain de basket. Le Club a fait l'acquisition de nouveaux panneaux de basket et de poutres pour volley. Très bientôt, sera réalisée l'installation électrique du terrain.

TERRAIN DE FOOTBALL

Les travaux de finition du nouveau stade d'Aspra Spitia se poursuivent à un rythme accéléré et les nombreux sportifs pourront très prochainement, s'y affronter.

Οι νικηταί του πρωταθλήματος πίνγκ-πόνγκ ποζάρουν χαμογελαστοί. Διακρίνονται από τὰ ἄριστερά οἱ κ.κ. Ξανθόπουλος, Νικολάνδος, Σταρᾶς, Φιλακουρίδης καὶ Βάλλας. Λείπουν οἱ κ.κ. Παπαδημητρίου καὶ Debrais.

Les vainqueurs du tournoi de ping-pong souriants posent pour notre revue. On reconnaît de gauche à droite MM. Xanthopoulos, Nicolandos, Staras, Filakouridis et Vallas. Sont absents MM. Papadimitriou et Debrais.

ΟΙ ΓΑΛΑΤΕΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

ΕΛΑ ΒΡΕΝΟ ΝΑ ΣΟΥ ΔΕΙΞΩ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ!

ΕΔΩ ΠΑΠΑΖ ΕΚΕΙ ΠΑΠΑΖ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΠΑΖ;

Σ'ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΠΑΖ

ΕΧΑΣΕΣ ΠΑΛΙ ΒΡΕΝΟ!!

ΜΕΤΑ ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΓΕΝΙΚΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ...

ΕΞΕΡΕΙΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΠΑΖ?

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΠΑΖ

ΟΧΙ ΕΔΩ

ΠΑΛΙ ΚΟΚΚΟΡΟΜΑΧΙΕΣ ΠΑΙΖΟΥΝΕΣ;

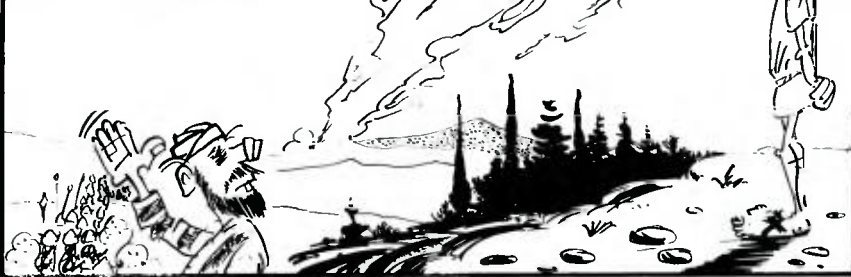
... ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕ Ο ΜΕΔΕΩΝ ΔΕΝ ΑΡΤΗΣΕ ΝΑ ΓΙΝΗ.

ΕΓΩ ΒΡΗΚΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑ! ΟΧΙ ΕΓΩ

...ΚΑΙ ΕΤΣΙ...

..ΜΕ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΣΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ Ο ΒΡΕΝΟΣ ΠΡΟΤΙΜΑ ΝΑ ΓΥΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΔΩΣΗ ΜΑΧΗ.

ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΛΙ ΗΡΩΑΣ.

© ΠΑΠΑΡΟΥΣ

**Ο ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ**

Δι' αποφάσεως του Προέδρου και Έντεταλμένου Συμβούλου της Έταιρείας, ο κ. Robert DAVID διωρίσθη από της 1ης Μαρτίου 1971 ως Διευθυντής του Έργοστασίου Αγίου Νικολάου, διαδεχόμενος τον κ. Marcel PAUL, ο οποίος εκλήθη να αναλάβη νέα καθήκοντα.

(suite de la page 24)

**QUI EST QUI
A ASPRA SPITIA**

fians et si la S.A. Aluminium de Grèce ne subventionnait pas notre Association pour la quasi totalité de ses dépenses, elle se trouverait dans l'impossibilité de remplir ses obligations financières.

L'Association fait également le nécessaire pour la nomination d'un professeur d'Anglais au Gymnase et pour la création à Aspra Spitia d'une Institution où les élèves se perfectionneront et se prépareront pour les examens d'entrée dans les Ecoles d'Études Supérieures.

Mais le problème de l'achèvement du bâtiment reste toujours le plus important et doit être résolu avec l'approche de l'été, pour que le Gymnase soit installé dans les meilleures conditions et pour que son indépendance soit acceptée par le ministère. En effet la Société Aluminium de Grèce a accepté de remettre à l'Etat Hellénique ces nouveaux locaux.

(συνέχεια από σελίδα 26)

**KANONTAS
ΛΙΓΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ
ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ**

τιο σπουδαίους Φλωρεντίνους, του Γαλιλαίου, του Μακιαβέλι, του Δάντη και του Ροσσίνι. Άλλα κυρίως μην ξεχάσετε να επισκεφθήτε το μοναστήρι του San Marco, μέσα σε όλα τα κελιά του οποίου ο Fra Angelico ζωγράφισε εξαιρετικές τοιχογραφίες, που δυσκολεύονται να πιστέψης ότι είναι πραγματικές.

Στ' αλήθεια η Φλωρεντία είναι μια θαυμάσια πόλις, άπλωμένη ανάμεσα στις γέφυρες της του ποταμού Arno και στον καθεδρικό της ναό, φτιαγμένον από λευκό, κόκκινο και πράσινο μάρμαρο και ζωγραφισμένον από τον Giotto, με το δκτάγωνο παρεκκλήσι των βαπτίσεων.

Ύστερα, θα ρίξετε μια ματιά στην μεγάλη και όμορφη κεντρική πλατεία της Μπολόνια και στα περιστώλιά της, πριν ξαναπάρετε την κατεύθυνσι προς το Μιλάνο με τα εργοστάσιά του. Άλλα θα μένη μέσα στα μάτια σας η ανάμνησι ενός από τα πιο περίφημα μέρη του κόσμου.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										■
2			■						■	
3							■			
4						■				
5				■	■					
6		■						■		
7										■
8			■		■					
9									■	
10						■				

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Πληροφορούν, προειδοποιούν ή απαγορεύουν.
2. Σύμφωνον — Αντικείμενα λατρείας πολλών πρωτογόνων λαών.
3. Με αυτό παραλληλίζεται συχνά μιὰ άναπάντεχη εύτυχία (δημ.)— Άν πίνουν οι εύχες, του Δεσπότη θα είναι πάρα πολλά.
4. Είδος δέρματος — Άνώτατος άρχων.
5. Άπό αυτά διακρίνονται ώρισμένες ράτσες σκυλιών (δοτ.) — Μικρή λίθινη πλάκα, που χρησιμοποιείται σε όμώνυμο παιχνίδι.
6. Διάλυμμα ζωϊκής ή φυτικής ούσιας σε οίνοπνευμα ή αιθέρα— Ύποθετι.
7. Βοήθησε με χρήματα τον Χριστόφορο Κολόμβο (γεν.).
8. Σύνδεσμος πρό φωνήεντος — Έκφρασις, φυσιογνωμία, στη δημοτική (γεν.).
9. Βρίσκονται έκτός νόμου ... θεληματικά.
10. Είδος γερακιού ή ... άνθρωπος έξυπνος, πολύ ίκανός — Πασίγνωστο ζαμπονάκι.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Αυτές οι σχέσεις είναι συνήθως ... στενές (αίτ. καθαρ.).
2. Μία από τις 4 μεγάλες ελληνικές φυλές— Το «Θεοβάδιστον Όρος».
3. Άκούγεται συχνά μεταξύ συμποτών — Προτιθέμενο ... έρωτά.
4. Άντιστροφή χαιδευτικού γυναικείου όνόματος — Σάν συμπεριφορά πάντοτε σκλαβώνει (αίτ.).
5. Χορωδία ... Ιταλική— Πρόθεσι— Ό αριθμός 110.
6. Άντιστροφή συνδέσμου— Μας θυμίζει τον Σαίξπηρ.
7. Και άλλος σύνδεσμος— Πόλις της Πελοποννήσου.
8. Γενική προσωπικής άντωνυμίας (δημοτ.)— Συχνά λασκάρει (άντιστρ.).
9. Άποτελούν πλοΐτο για μιὰ χώρα (ένάρθρως).
10. Είναι πρό πολλού το 1970— Σημείο της άριθμητικής.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΤΙΠΟΤΑ. 2. ΡΑΖΑΛΑΚ (ΚΑΛΑΑΖΑΡ). 3. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ.
4. ΣΕΝΤΕΦΙ— ΑΣ. 5. ΤΙΣ— ΡΟ (ΟΡ)— ΑΜΑ. 6. ΕΡΟ (ΟΡΕ)— Η ΣΟΔΑ. 7. ΩΙΝΗΜ (ΜΗΝΙΩ)— ΥΕΤΩ. 8. ΣΑ— ΡΩΜΑΙΑΣ.
9. ΙΚΑΝΑ. 10. ΟΣΕΝ— ΟΑΣΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΓΡΑΣΤΕΩΣ. 2. ΑΠΕΙΡΙΑΙΣ. 3. ΤΖΟΝΣΟΝ— ΚΕ. 4. ΙΑΣΤ (ΤΣΑΙ)— ΗΡΑΝ. 5. ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ. 6. Ο ΛΟΦΟΣ— ΜΑΟ. 7. ΤΑΛΙ— ΟΥΑ. 8. ΑΚΟ (ΟΚΑ)— ΑΔΕΙΑΣ. 9. ΙΑΜΑΤΑ. 10. ΚΙΣΣΑ— ΟΣΙΣ.

* Μυρζες... * * ... Άνοιξη * * * * * *

ΚΑΠΟΤΕ ΜΕ ΤΑ ΜΙΝΙ
ΧΑΙΡΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΤΙΣ
ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΝΑ ...
ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

ΜΕ ΕΙΠΕ...
ΓΑΙΔΟΥΡΑΓΚΛΑΘΟ
ΚΥΡ-ΑΕΤΥΝΟΜΕ!

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ
Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ!!

ΒΟΗΣΕΙΑΣ

ΜΑ... ΠΟΣ ΘΕΛΕΙΣ
ΝΑ ΣΕ ΠΡΟΣΞΕΩ
ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ
ΒΡΕ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

ΓΑΜΠΡΙΝΗΣ

Μεσολόγγι. Άποψις τής λιμνοθάλασσας με τὸ ξενοδοχεῖο «Ξενία».
Messolongui. Vue du marais salant avec l'hotel «Xenia» (Photo N. Kondos).

ΑΛ